

Shri Raghunath Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ३४२४ ल भाग

Title तैत्तिरीय संहिता २५ कोटि

Author प्रमाठका

Extent ७३ Age ४

Subject संहिता गृह्य

3424-II

starting from 18 to 92

55, 59, 84 Missing

$$F. = 92 - 20 = 72$$

✓ ३४२४ क
र
तैत्तिरीयसंहिता

द्वितीयाकाण्डस्य २-६ प्रपाठकाः
(२ः प्राद्वारभ्य संपूर्णा)

~~यत्तद्वृत्तं विनष्टम्~~
११७. ५९. यत्तानि विनष्टानि

T.S. 2.2.1.3

निर्वपेत्संग्रामं जित्वेन्द्राग्नी एव स्वेन भागधयेनोपधावति तावेवास्मिन्निद्रियं
वीर्यं ॥३॥ धत्तानेन्द्रियं वीर्यं णव्युद्यते प्रवाएतस्मादिन्द्रियं वीर्यं क्रामति य
एति ज्ञनता मेन्द्राग्ने मेकादशकपालं निर्वपेत् ज्ञनता मेव्यन्तिन्द्राग्नी एव स्वेन
भागधयेनोपधावति तावेवास्मिन्निद्रियं वीर्यं धत्तः सहैन्द्रियेण वीर्येण ज्ञनता
मतिपास्तं चरुमनु निर्वपेत् सूषावा इन्द्रियस्य वीर्यस्यानुप्रदानात् सूषणमेव ॥४॥
स्वेन भाधयेनोपधावति स एवास्मादिन्द्रियं वीर्यं मनुप्रयच्छति क्षेत्रपत्यं चरुं
निर्वपेत् ज्ञनता भागत्ययं वै क्षेत्रस्य पतिरस्यामेव प्रतिनिष्ठत्येन्द्राग्ने मेका
दशकपालमुपरिष्ठां निर्वपेदस्यामेव प्रतिष्ठायेन्द्रियं वीर्यमुपरिष्ठादात्मं ध
त्ते ॥५॥ ॥ प्रजाकाम इन्द्राग्नी उपप्रयात्येन्द्राग्ने मेकादशकपालं निर्व

४४

18

श्रीः॥

र्यं प्रषणमेवैकांन चत्वारिंशच्च ॥१॥ अग्नये पथि कृतं पुरोडाशमष्टाकपालं
 निर्वपेद्योदशी पूर्णमासयाजी सन्तमावास्यां वा पौर्णमासी वा तिपादयत्यग्नौ
 वार्षाध्यपथेनैतियादशी पूर्णमासयाजी सन्तमावास्यां वा पौर्णमासी वा
 तिपादयत्यग्नौ मेव पथि कृतं द्वेन भागधेयेनोपधावति स एवैनमपथासं
 थामपिनयत्यनङ्गं दक्षिणावद्द्वेन सप्तमृध्या अग्नये व्रतयत्येव ॥१॥ पुरोडा
 शमष्टाकपालं निर्वपेद्योदशी पूर्णमासयाजी सन्तमावास्यां वा पौर्णमासी वा तिपादयत्यग्नौ
 न भागधेयेनोपधावति स एवैनं व्रतमालं नयति वत्यो न वत्यग्नये नक्षोद्विपु
 रोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्योदशी पूर्णमासयाजी सन्तमावास्यां वा पौर्णमासी वा तिपादयत्यग्नौ
 न भागधेयेनोपधावति स एवास्माद्वक्षोद्विपु हन्ति निक्षिप्तायां निर्वपेत् ॥२॥

निदितायाः ८ दिरक्षा ८ सि प्रयते सं प्रणी न्य वेनानिदं तिपरिश्रिते पाजयेद्वससा
मनं न्वव चाराय रक्षोघ्नीया ज्वातु वाक्ये न्वव तारक्षसा ८ स्तुत्या अग्नये रुद्र
वते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेदन्नि चरं नेषावाजस्य घोरान्नर्य दुद्रुः स्त
स्मा एवेन मावृश्चतिताजगार्तिमार्क्यग्नये सुपत्ति मते पुरोडाशमष्टाकपा
लं निर्वपेदस्य गावो वा पुरुषाः ॥ ३ ॥ वा प्रमीयेर न्यो वा विभीया देवा वा अ
स्य न षड्या न न्यस्तु पत्ति मती तये वा स्मै न षडं करोति सुरन्नि मते न चति
प्रतिगंधस्यापदे स्या अग्नये क्षाम वते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपे संया
म संयते भागधेये न वेन ८ शमयित्वा परानन्नि निदिशति यमवयेषां वि
ध्यं ति जीवति सयं प्रयेषां प्रममीयेते जयति त्र ८ संग्रामं ॥ ४ ॥ अन्नि वा एष

तानुच्यति येषां पूर्वा परा अन्वंचः प्रमीयन्ते पुरुषा दुतिह्यस्य प्रियतमाग्न
 यश्चामवते पुनोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्भागधेयेनैवेन षष्ठमयति न
 षोडशायुषोपयः प्रमीयन्ते त्रिवा एष एतस्य गृहानुच्यति यस्या गृहोद
 हस्य ग्नये क्षामवते पुनोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्भागधेयेनैवेन षष्ठ
 मयतिना स्याप रंगृहोदहति ॥ ५ ॥ २ ॥ व्रतपतये निक्षिप्तायां नि
 र्वपेत्पुरुषाः संग्रामं न च त्वारिच ॥ ७ ॥ ॥ अग्नये कामाय पुनोडाश
 मष्टाकपालं निर्वपेद्यं कामो नोपनमेदग्निमेव कामधेः स्वनभागधेयेना
 पधावतिस एवेनं कामेन समर्धय युपेनं कामो नमस्य ग्नये यविष्ठाय पु
 नोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्स्यर्धमानः क्षेत्रे वा सज्जातेषु वाग्निमेव यवि

श्रीः ११

१०

षष्ठः स्वेन भागधेयेनोपधावतितेनैवं द्रियं वीर्यं भ्रातृव्यस्य ॥ १ ॥
 पुनरेव विपाप्मना भ्रातृव्ये पाजयते ग्नये यविष्ठाय पुनोडाशमष्टा
 कपालं निर्वपेदग्निचर्यमापोग्निमेव यविष्ठः स्वेन भागधेयेनोपधा
 वतिस एवास्माद् द्वाष्टः सियवयति तेन नमन्निचरं न्यपुनरेव यज
 युष्मन्तपुनोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यः कामयेत सर्वमायु र्योमि
 त्यग्निमेवायुष्मन्तष्टः स्वेन भागधेयेनोपधावतिस एवास्मिन् ॥ २ ॥ अ
 पुनर्दधातिसर्वमायु रत्यग्ने यज्ञातव दसपुनोडाशमष्टाकपालं निर्वपे
 द्भूतिकामोग्निमेव यज्ञातव दसष्टः स्वेन भागधेयेनोपधावतिस एवेनं
 ऋतिं गमयति नवत्येवाग्नेयं रुक्मपते पुनोडाशमष्टाकपालं निर्वपेदुक्ता

मोग्निमेवरुक्मंतर्द्वेःस्वनभागधेयेनापधावतिसएवास्मिन्नुचं दधाति
 नोचतएवाग्नयेतजस्वतेपुगोडाशं॥३॥ अष्टाकपालं निर्वपेत्तजस्कामो
 ग्निमेवतेजस्वंतर्द्वेःस्वनभागधेयेनापधावतिसएवास्मिन्तेजोदधाति
 तजस्ववन्नवत्यग्नयेसाहंत्यायपुगोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्सीद्ध
 माणाग्निमेवसाहंत्यर्द्वेःस्वनभागधेयेनापधावतितनैवसहृतयत्॥३॥
 दत्ते॥४॥ भ्रातृव्यस्यास्मिन्तेजस्वतेपुगोडाशमष्टात्रिंशच्छ॥ ३ ॥४॥
 ॥अग्नयेन्नवतेपुगोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यःकामयेतान्नवात्स्या
 मित्याग्निमेवान्नवंतर्द्वेःस्वनभागधेयेनापधावतिसएवेनमंन्नवंतंक
 वात्यन्नवानेवन्नवत्यग्नयेन्नादायपुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यः
 कामयेतांन्नादस्यामित्याग्निमेवान्नादर्द्वेःस्वनभागधेयेनापधावति

श्रीः

२०

सरवेनमन्नादं करोत्यन्नादः॥१॥ एव न वत्यग्नये न्नपतये पुरोडाश
 मष्टाकपालं निर्वपेद्यः कामयेतान्नपति स्यामित्याग्निमेवान्नपतिद्विः स्य
 नभागध्वयेनोपधावतिसरवेनमन्नपतिकरोत्यन्नपतिरेव न वत्यग्नये प
 वमानाय पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेदग्नये पावकायाग्नये शुचये ज्या
 गामयावीयदग्नये पवमानाय निर्वपति प्राणमेवास्मिन्तेन दधाति यद
 ग्नये॥२॥ पावकाय वाचमेवास्मिन्तेन दधाति यदग्नये शुचये आयुर्व
 स्मिन्तेन दधात्युक्तयदीतास्तुर्न वति जीवत्येवैतामेव निर्वपेच्चक्षुष्मा मोयद
 ग्नये पवमानाय निर्वपति प्राणमेवास्मिन्तेन दधाति यदग्नये पावकाय वाच
 मेवास्मिन्तेन दधाति यदग्नये शुचये चक्षुर्ववास्मिन्तेन दधाति॥३॥ उत्तयद्यधो
 न वति प्रैव पश्यत्यग्नये शुचवत पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेदिंद्राय पु

त्रिणेषु गोडाशेमकादशकपालं प्रजाकामोन्निरेवास्मै प्रजां प्रजनयति
 वृद्धमिन्द्रः प्रयच्छत्यग्नये रसवन्तजक्षी नेचतुं निर्वपेद्यः कामयेत्तत्सवा
 त्स्यामित्यग्निमेव वसवं तदः स्वेन भागधेयेनोपधावति स एव तदः संवेतं
 कथोति ॥४॥ रसवानेव न वत्यजक्षी नेन वत्याग्नेयी वारवायदजासाक्षाद
 वरसमवतुं धेयग्नये वसुमन्तं पुत्राडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यः कामयेत्तव
 सूमा त्स्यामित्यग्निमेव वसुमन्तदः स्वेन भागधेयेनोपधावति स एव तं वसु
 मन्तं कथोति वसुमानेव न वत्यग्नये वांस्तत्तं पुत्राडाशमष्टाकपालं निर्वपे
 त्संग्रामे संयन्तवाजं ॥५॥ वारवासि सीर्षतियः संग्रामं जिगीषत्यग्निः खलु
 वदेवानां वाजस्तदग्निमेव वाजस्तदः स्वेन भागधेयेनोपधावति धा

श्रीः

२१
ज ३

वतिवाजः हंतिवृत्तं जपति तं सं ग्राममथो अग्निरिव न प्रति धृषे न व
त्यग्ने ये ग्निवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेद्यस्याग्नावग्निमभ्युद्वरे
युर्निर्दिष्टभागो वा एतयोर्जन्ये निर्दिष्टभागो न्यःस्तौ सं नवं तो यजमा
नं ॥६॥ अग्निसं न वतः स ईश्वरमार्तिमार्तार्यं दग्ने ये ग्निवते निर्वपति भा
गधेये नैवेनौ ग्रामयति नार्तिमा इति यजमानो ग्ने ये ज्यातिभूत पुरोडाश
मष्टाकपालं निर्वपेद्यस्याग्निरुद्धतोद्धुतमिहाञ्जद्वायेदपरादीप्या
नूधृत्य इत्याहुस्तत्रथानकार्यं यद्वागधेयमग्निर्ब्रुथीयते किमपरा
भ्युद्वरे ॥७॥ द्रुयते तितां न्ये वा वक्षाणानि संनिधाय मंथेदितः प्रथमं जज्ञे अ
ग्निः स्वाद्यौ नैव धिज्ञानवेदाः ॥ स गायत्रि यात्रिष्टुता जगत्या देवभ्यो हव्यं

वल्लुप्रजानं निति छंदोनि रवनः स्वाधानः प्रजनयत्यर्थं वा वसोमिति
 त्यादुज्यातिस्मा अस्य परापतित मितिय दग्ने यज्यातिभूते निर्वपतिय देवा
 स्य ज्योतिः परापतितं दत्त देवा वरुंधो ॥ ७ ॥ करोत्यं भादो दधातिय दग्ने यज
 चये चक्षु रेवास्मिंते न दधातिक जातिवा जंय जमानु देवा स्य षड् ॥ ८ ॥
 ॥ ५ ॥ ॥ वैश्वानरं द्वादशा कपालं निर्वपेद्वा पुणं च पुंद धिक्का पुणे
 च पुमन्निशस्यमानो यद्द्वैश्वानरं द्वादशा कपालं न वति संवत्सरो वा
 अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरो वै न दंस्व दयत्यप पापं वण ॥ ९ ॥ ते वा
 ॥ रुणे नैवैनं च रुण पाशान्मुं चति दधिक्का पुणा पुनाति हि नृण्यं दधि
 णाप वित्रं वो हि नृण्यं पुनात्ये वै न मा धमस्या न्नं न वत्येता मे व निर्व

पत्न्या कामः संवत्सराः ॥ वा एतस्या शांतो योनिं प्रजाये पशुनां
 तिदहृतिपालं प्रजाये सं नृजां विदतयद्देवानरोद्वा दशकपा
 लानवतिसंवत्सरावा अग्निर्वैश्वानरः संवत्सरा मेव भागधेयन
 नशमयतिसोऽस्मै शांतस्वाध्यानेः प्रजां प्रजनयति वारुणैव नं
 वरुणपाशां भुचति दधिं क्रवुण्णा पुनाति दिरण्यं दक्षिणा पवि
 त्रं वेदि रण्यं पुनात्यैव नं ॥ २ ॥ विदत प्रजां वैश्वानरं द्वादशकपालं
 निर्वपेत्पुत्रजाते यदष्टाकपालानवतिगायत्रियैव नं ब्रह्मवर्चसे
 नपुनातियं नवकपालस्त्रिंशत्तैवास्मिन्ते जादधातियद्दशकपा

ला विराजैवास्मिन्नन्नाद्यं दधाति यदेकादशकपालास्त्रिष्टु नैवा
 स्मिन्निन्द्रियं दधाति यद्वा दशकपालो जगत्स्यैवास्मिन्पञ्च दधाति
 यस्मिं जात एतामिष्टिं निर्वपति स्तनः ॥ ३ ॥ एव तेजस्यं न्नाद इन्द्रिया
 बीपशुमान्भवत्यववा एव सुवर्गलोकास्त्रिष्टु ते यो दर्शयन्मा
 स्यात्तन्मावास्यां वा पौर्णमासी वाति पादयति सुवर्गा यदि
 लाकाय दशैरण्मासा विज्यते वे श्वानं द्वादशकपालं निर्वपेद ॥ २३ ॥
 मावास्यां वा पौर्णमासी वाति पादयन्सेव सप्तो वा अग्निर्वै श्वानः स
 व सप्तमे व प्रीणीत्यथो संवत्सरे वास्मा उपदधाति सुवर्गस्य लोका
 समष्टौ ॥ ४ ॥ अथो देता एवा न्वारन्य सुवर्गं लोकमेति ॥ क ३

अथोदेवताएव चरस्यसुवर्गलोकमेति१

वीरहावाएष देवानां योग्निमुद्गासयतं न वा एतस्य ब्राह्मणाः च ता यवः पुरा न्नमश्नं
न्ताग्नेयमष्टाकपालं निर्वपेद्वैश्वानरं द्वादशकपालं मग्निमुद्गासयिष्यन्त्यदष्टा
कपालो न वत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्री ग्निर्वावानेवाग्निस्तस्मात् आतिथ्यं करो
त्यथा यथा जनयते व सं करोति तादृक् ॥५॥ एव न द्वादशकपालो वैश्वानरो न
वति द्वादशानां सा संवत्सरः संवत्सपः खलु वा अग्नेर्यानि स्वामेव नैयातिंगम
यत्याद्यमस्यानं न वति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेन्मातुतः सप्तकपालं ग्रा
मकाम आहवनीये वैश्वानरमधि श्रयति गार्हपत्ये मातुतं पापवस्य सस्य वि
ष्ट्यै द्वादशकपालो वैश्वानरो न वति द्वादशानां सा संवत्सपः संवत्सपेण वा
स्म सजाताः श्रमा वयति मातुतो न वति ॥६॥ मरुतो वे देवानां विशो देव विशो नैवास्म
मनुष्य विशो मवरुधे सप्तकपालो न वति सप्तगणा वै मरुतो गणाश्चा एवास्म

सजातानवपुंघेन चमानआसादयतिविशमेवास्मा अनुवर्तमानं कथोति ॥७॥ प्रजा
 कामः संवत्सपुनः पुनत्येवेनं मृतः समष्ट्येतादृशानुतो नवत्वेकां न वि० शत्रु ॥८॥
 ॥९॥ आदिसं च पुं निर्वपेत्संग्राममुपप्रयास्यं निर्यं वा आदिति चर्याम
 वप्रर्वप्रतितिष्ठंति वैश्वानपंद्वादशकपालं निर्वपेदायतनंगत्वा संवत्सरोवा अग्निर्वैश्वा
 नपुः संवत्सपुः खलु वेदेवानामायतनमेतस्माद्वा आयतनाद्देवा असुमानजय
 न्यद्देवानपंद्वादशकपालं निर्वपेत्तिदेवानामेवायतनेयतने जयते तदसंग्राममे
 तस्मिन्वारतो मृजते ॥१०॥ यो विद्विषाणयोपन्नमति वैश्वानपंद्वादशकपालं निर्वपे
 द्विद्विषाणयोपन्नं जग्ध्वासंवत्सरोवा अग्निर्वैश्वानपुः संवत्सपुः स्वदितमेवातिना
 स्मिन्मृजते संवत्सराय वा एतौ सममाते यो सममाते तयार्यः एवोति दृष्ट्यतितं वपुणा

२४

गृह्णाति वैश्वानरं पञ्चादशकपालं निर्वपेत्सममानयोः पूर्वो निदृश्य संवत्सरो वा अ
 ग्निवैश्वानरः संवत्सपमेवात्मानिर्वरुणः ॥२॥ यजस्ताद निद्रुह्यति नैनं वरुणा
 गृह्णात्यायं वा एष प्रतिगृह्णातियो विं प्रतिगृह्णाति वैश्वानरं पञ्चादशकपालं नि
 र्वपेद विं प्रतिगृह्य संवत्सरो वा अग्निवैश्वानरः संवत्सपस्वदितामेव प्रतिगृ
 ह्णातिनायं प्रतिगृह्णात्यात्मनो वा एष मात्रामाप्नोति य उच्यते दत्तं प्रतिगृह्णाति
 कात्यश्च वा पुरुषं वा वैश्वानरं पञ्चादशकपालं निर्वपेदुच्यते दत्तं ॥३॥ प्रतिगृह्य
 संवत्सरो वा अग्निवैश्वानरः संवत्सपस्वदितमेव प्रतिगृह्णातिनात्मनो मात्रामा
 प्नोति वैश्वानरं पञ्चादशकपालं निर्वपेत्सनिमेष्यन् संवत्सरो वा अग्निवैश्वान
 रायदाखलु वै संवत्सपञ्जनतायांच पत्यथ स धनार्थे नैव तियद्वैश्वानरं पञ्चा

दशकपालं निर्वपति संवत्सरात्तामेव सति मन्त्रिश्च्यवते दानकामा अस्मै प्र
 ज्ञानवन्तियो वै संवत्सरां ॥४॥ प्रयुज्यन् विमुंचत्य प्रतिष्ठाने वै स न वत्यनमेव वै
 श्वानपुंशुनरागत्य निर्वपेद्यमेव प्रयुं डे-तं भागधेयेन विमुंचति प्रतिष्ठित्येय
 पारज्वोत्तमांगामाजैनां भ्रातृव्याय प्रहिणुयांति त्रैतिमेवास्मै प्रदिषोति ॥५॥

॥ मृजाते निर्वपुणं वपेदुनया दद्यात् वै संवत्सपट्षट्त्रिंशच्च ॥६॥ ७॥

॥ ऐदं च पुं निर्वपेत्पशुकामे ऐदं वै पत्रावद्वंद्वमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति
 स एवास्मै पशून् प्रयच्छति पशून्मानेन वन्नवति चरुर्नवति स्वादेवास्मै योनेः प
 शून् प्रजनयतीदृशेन्द्रियावते पुनरादात्रामेकादशकपालं निर्वपेत्पशुकामे
 इदं वै पत्रावद्वंद्वमेव इन्द्रियावतं दृष्ट्वेन भागधेयेनोपधावति सः ॥१॥ एवास्मै

श्रीः ॥

२५

त्यर

इंद्रियं पश्यन् प्रयच्छति पशुमानेव न वतींद्राय धर्मवत्ते पुनोडाशमेकादशक
 पालं निर्वपेद्ब्रह्मवर्चसकामो ब्रह्मवर्चसं वेधर्म इंद्रमेव धर्मवन्त ईश्वरेण भा
 गधेयेनोपधावतिस एवास्मिन् ब्रह्मवर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चस्येव न वतींद्रायार्कवत्ते पुनोडाशमेकादशक पालं निर्वपेदन्न कामोर्को वेदेवानामन्त
 मिंद्रमेवार्कवन्त ईश्वरेण भागधेयेन ॥२॥ उपधावतिस एवास्मा अन्नं प्रयच्छ
 त्यन्ताद एव न वतींद्राय धर्मवत्ते पुनोडाशमेकादशक पालं निर्वपेदिंद्रायें
 द्रियावत्त इंद्रायार्कवत्ते इति कामो यदिंद्राय धर्मवत्ते निर्वपति शिव एवास्य
 तेन करोति यदिंद्रायें द्रियावत्त आत्मानमेवास्य तेन करोति यदिंद्रायार्कव
 त भूत एवात्माद्यप्रति तिष्ठति न कस्येवं द्राय ॥३॥ अहो भुवे पुनोडाशमेकाद

शकपालं निर्वपेद्यः पाप्मना गृहीतस्यात्पाप्मावा अटे ह इन्द्रमेवाटे हामुच
 ६ स्व न भागधेयेनोपधावतिस एवैनं पाप्मनाटे ह सोमं च तीद्राय वैमृधा
 यपुराडाशमिका दशकपालं निर्वपेद्यं मृधो नि प्रवेपे ज नुराष्ट्राणि वा
 नि समीयुषिं ॥ ३ ॥ मेव वेमृध ६ स्व न भागधेयेनोपधावतिस एवोस्मा
 न्मृधः ॥ ४ ॥ अपहंती द्रापत्रा च पुराडाशमिका दशकपालं निर्वपेद्यं दीवा
 पत्रियत्रो वेन्द्रमेव चाताप ६ स्व न भागधेयेनोपधावतिस एवैनं त्रायत
 इन्द्राया कश्चिमेधवत पुराडाशमिका दशकपालं निर्वपेद्यं माहायज्ञानो
 पनमेदेते वै माहायज्ञस्यां ते तनूय दर्काश्च मेधा विन्द्रमेवा कश्चिमेधवत ६
 स्व न भागधेयेनोपधावतिस एवोस्मा अंतंता माहायज्ञं व्यावयत्युपै न मा

श्रीः

२६

हायज्ञानमति॥५॥ ॥इंद्रियावंतवस्वननागधेयेनोपधावतिसोके
वंतद्वस्वनभागधेयेनैवंद्रायास्मान्मृधास्मेसप्तच॥८॥७॥

॥ ॥इंद्रायान्वृजवपुःशोडाशमेकादशकपालंनिर्वपेद्रामकामइंद्र
मेवान्वृजुद्वस्वनभागधेयेनोपधावतिसएवास्मेसजाताननुकाशुक
शतिग्राम्यवन्नवतींद्राण्येचतुंनिर्वपेद्यस्यसनासठ्शितेवस्यादिंद्रा
णीवैसनायेदेवतंद्राणीमेवस्वनभागधेयेनोपधावतिसेवास्यसनाठ्
सठ्शपतिबल्लजानयि॥९॥ इध्मेसन्तत्येयद्रोयत्राधिष्कन्नान्यमेरुतेता
बल्लजाउदतिष्ठुगवामेवनन्यायमपिनीयगावदयतींद्रायमत्युमंतम
नस्वतेपुःशोडाशमेकादशकपालंनिर्वपेत्संग्रामेसंयतद्रोदियणवेमन्यु
नामनसासंग्रामजयतीद्रुमेवमन्युमंतमनस्वंतद्वस्वनभागधेयेनोपधाव

इवस्यादेतानि हि वा एतस्मादपक्रोतान्यथैष हतमानाः स्वयंपापः २

तिस्र एवास्मिन्निद्रियमन्युमनोदधाति जयति ॥ २ ॥ संग्राममेतामेव नि
वपेद्या हतमना स्वयंपाप इंदुमेव मन्युमंतं मनस्वतः स्वेन भागधेयेनो
पधावति स एवास्मिन्निद्रियमन्युमनोदधाति न हतमना स्वयंपापो न वती
द्रायदात्र पुरोडाशमैकादशकपालं निर्वपेद्यः कामयत दानकामो मेघ
जास्युः ॥ ३ ॥ इतींद्रमेव दाता पदेः स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मै दान
कामाः प्रजाः करोति दानकामा अस्मै प्रजां न वती द्रीय प्रदात्र पुरोडाश
मैकादशकपालं निर्वपेद्यस्मै प्रत्नमिव संन्तप्रदीयते इंदुमेव प्रदाता पदेः
स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मै प्रत्नमिव संन्तप्रदीयते इंदुमेव प्र
दाता पदं दापयती द्रायसु चाम्णो पुरोडाशमैकादशकपालं निर्वपेद्य
परुहावा ॥ ४ ॥ अपरुध्यमानो वंदुमेव सुचामा पदेः स्वेन भागधेयेनो

श्रीः ॥

२७

५ श्रीगणेशाय नमः ५ श्रीगणेशाय नमः ॥ ३१

पधावतिस एवैनं चायतेन परध्वो नवतींद्रो वै सह उदेवता निरासी सन
व्यावृत्तमगच्छत्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतमेन्द्रमेकादशकपालनि
पवपत्तेनैवास्मिंस्त्रिंश्रियमदधात् करीया ज्यानुवाक्ये अंकरोह्यो वैशा
करी स एनवज्जोहत्या एव ॥ ५॥ सोमवत्सो विनेद्रुतः प्रमाधयतीति
स प्रजापतिं पुनरुपाधावत्स प्रजापतिः शक्यो अधिपैवती निरामिमा
तशांत्या अप्रदाहाय यो लृष्ट्रिये सनु सदुः समाने स्यात्तस्मा एतमे
द्रमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्रमेव स्वेन भागे धेयेनोपधावतिस एवा
स्मिंस्त्रिंश्रियं दधाती येवती पुनानुवाक्या नवतिशांत्या अप्रदाहाय वाक्
रीया ज्यावज्जो वैशा करी स एवैनं वज्जोहत्या एव ॥ ६॥

सोमवत्सो विनेद्रुतः प्रमाधयतीति

सरस्वत्याज्यभागा न वतिवाग्वै सरस्वतीवाचैवैनमभिचरति ४

॥ अपि तद्दृश्यैर्वै घनवतिचतुर्देशाच्च ॥ ७॥ ८॥ आग्नावै ह्यवमेका दशकपा
लं निर्वपेदग्निचयनं सप्तस्वत्याज्यभागा स्याद्धारुस्यत्यश्चतुर्गदग्नावै ह्य
वमेका दशकपाला न वत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवता निश्चैवैनं यज्ञ
नवानि च पतिर्धारुस्यत्यः शतुर्न वति ब्रह्मैव देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणे
वैनमग्निचपतिः ॥ ९॥ अतिवै परस्तादग्निचयं तमग्निचयं तिष्ठेद्दृष्टुमानुवा
क्यायदिति प्रयुक्त्या एतद्यैव यजोता निचर्यमाणो देवता निचर्य देवताः प्रति
चपतियज्ञं न यज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्मसदेवताश्चैव यज्ञं च मध्येता वर
वसर्पितितस्य न कुतः श्रुत्वा पात्राधो न वति नैनमग्निचयनं सृणुत आग्ना
वै ह्यवमेका दशकपालं नोपाग्याधो न वति नैनमग्निचयनं सृणुत आग्ना

कु

वल्लवमेकादशकपालैर्निर्वपेद्यज्ञो न ॥२॥ उपनमेदग्निः सर्वो देवता वि
 ह्वुर्यज्ञो ग्निं चैव विह्वं च स्वनभागधयेनोपधावति तावेवास्मे यज्ञं प्रयच्छत उ
 पनं यज्ञानसत्याग्नावेह्वं दृते चतुर्निर्वपेच्च ह्युक्ता माग्नेर्वच ह्युष्मानु
 ष्याविपश्यंति यज्ञस्य देवा अग्निं चैव विह्वं च स्वनभागधयेनोपधावति
 तावेव ॥३॥ अस्मिं च ह्युद्देतः श्रद्धुष्मानेव न वति धेनवे वा एतद्रता यदा ज्य
 मन दुहस्तं दुहामिथुना देवास्मे श्रद्धुः प्रजनयति दृते न वति ते जावे दृते
 ते जश्रद्धुस्तं जसेवास्मे ते जश्रद्धुः प्रवरुं घट्टं द्रियं वैवीर्यं वृद्धे भ्रातृव्यो यज
 मानो यजमानस्याध्वरकल्पं प्रतिनिषेद्धातृव्ये यजमाने नास्यं द्रियं ॥४॥
 वीर्यं वृद्धे पुरा वाचः प्रवादितो निर्वपेद्यावसे ववाक्तामप्रोदितो भ्रातृव्यस्य

वृंङ्तामस्यवाचं प्रवदंती मन्यावाचो नु प्रवदंति ता इन्द्रियं वीर्यं यज्ञमाने
 दधत्याग्नावैष्णवं मष्टाकपालं निर्वपेत् प्रातः सवनस्या काले सप्त स्वत्याज्य
 भागास्या द्वादहस्यत्यश्चतुर्यदष्टाकपालो नवत्यष्टाक्षयागायत्री गायत्रं
 प्रातः सवनं प्रातः सवनं मेव तेनाप्नोति ॥ ५ ॥ आग्नावैष्णवं मेकादशाकपालं
 निर्वपेन्माध्यंदिनस्य सवनस्या काले सप्त स्वत्याज्य भागास्या द्वादहस्यत्य
 अतुर्यदेकादशाकपालो नवत्येकादशाक्षयात्रिष्टुप्त्रैष्टुभं माध्यंदिन ६
 सवनं माध्यंदिनमेव सवनं तेनाप्नोत्याग्नावैष्णवं द्वादशाकपालं निर्वपे
 तृतीयसवनस्या काले सप्त स्वत्याज्य भागास्या द्वादहस्यत्यश्चतुर्यदष्टादशा
 कपालो नवति द्वादशाक्षयाज्जगती जागतं तृतीयसवनं तृतीयसवनं मे
 व तेनाप्नोति देवताभिरेव देवताः ॥ ६ ॥ अतिचरति यज्ञेन यज्ञं वाचावाचं नृ

श्रीः॥

२०

लण्णाब्रह्मकपालेनेव छंदोऽहस्यान्नातिपुत्रोऽशोसवनानि मैत्रावरुण
 निरमेककपालं गुर्वपेक्षायै कालेयैवा सोऽन्नात्यस्य वशानुबन्ध्या सोऽरवे
 षतस्यैककपालो नवतिनादिकपालैः पशुमर्हत्यां ह्यं ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ब्रह्म
 णो वेनमन्त्रिचरति यज्ञोऽनुतावेवा स्यं द्रियमाप्नोति देवताः सप्तत्रिंशच्च ॥ ॥ ८ ॥
 अशावादिह्योनव्यरोचततस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमृच्छंतस्मा एतः सोमा गो
 द्दं च युंति यवपंतैर्नैवास्मिन्नुचमदनुयो ब्रह्मवर्चसकामस्यातस्मा एत
 दः सोमा शौद्रं च युंतिर्वैषोमं च वयुदं च सैन भागधेयेनोपधावतिता
 ववास्मिन् ब्रह्मवर्चसंधनो ब्रह्मवर्चस्येवं नवति तिथा पूर्णमासे निर्वपेद्रु
 दः ॥ वैतिथ्यः सोमः पूर्णमासस्तथा देवब्रह्मवर्चसप्रवरुंधे परिश्रितेयातय

तिब्रह्मवर्चसस्यपरिष्कृष्टीत्येवनायश्चतुर्वर्त्सायदुग्धंमथितमाज्यंनवत्याज्यं
 ब्राह्मणमाज्येनमार्जयन्तेयावदेवब्रह्मवर्चसंतत्सर्वेकनोस्यतिब्रह्मवर्चसंक्रिय
 तद्रत्यादुग्धीश्चपोड्यर्मानवितापितिमानवीचचोधात्येकुर्याद्यद्वैकिंचमनुज
 चदत्तद्रवजं॥२॥नषजमेवास्मकनोतियदिविभीयादुश्चर्मानविष्यामीतिसामा
 पोत्तंचनुंतिर्वपेत्सोम्यावेदेवतयापुरुषःपोल्लःपशवःस्वयेवास्मैदेवतया
 पुंरुषःपोल्लाःपशवःस्वयेवास्मैदेवतयोपशुनिस्वचंकरातिनदुश्चर्मानवति
 सामापोड्यंचनुंतिर्वपेत्प्रजाकामःसोमोवेततोधाउग्नितःप्रजानांप्रजनयिता
 सामएवास्मैवतोदधात्यग्निःप्रजांप्रजनयतिविंदते॥३॥प्रजायसोमोपोड्यंच
 पुंनिर्वपेदतिचपशुसोम्यावेदेवतयापुरुषःपशुद्रायादग्निस्वाष्ट्वेनंदेव
 तायेनिष्क्रीयरुद्रायापिदधातिनाजगार्तिमावृत्तिसामापोड्यंचनुंतिर्वपेज्योगा

श्रीः

३०

या २

31
 श्रीः॥
 श्रपतिगार्हपत्यमारुतं पापवस्य सस्यविधेत्ये संभक्तपालोमारुतोऽनुवति
 सप्तगणावेमरुतो गणाश्च एवास्मि सजातानुव रं चेतुच्यमान आसादयति
 विशमव॥१॥ अस्माञ्जनुवत्समिन्कपालेतामवनिर्वपद्यः कामयेत क्षत्राय
 चविश्वे च समदं दध्यामित्यैन्द्रस्यावेधनु ब्रूयादिन्द्रायानुब्रूहीत्याश्राव्य
 ब्रूयान्मरुतो यजेति मारुतस्यावेधनु ब्रूयान्मरुद्भ्यानुब्रूहीत्योश्राव्य ब्रू
 यादिन्द्रं यजेति स्वएवैभ्यो भागधेये समदं दध्यावितृष्टं दायास्तिष्ठं त्यतामे ति
 वा॥२॥ निर्वपद्यः कामयेत कल्पं नं प्रितियथा देवतमवदाय यथा देवतं यजे
 द्भागधेयेनैवैतान्यथा यथ कल्पपतिकल्पं तएवैन्द्रमेकादशकपालं निर्वप
 द्वैश्वदेवं द्वादशकपालं ग्रामकाम इन्द्रं चैव विश्वाऽथ देवान्नुत्स्वनभागधेये
 नापधावति तएवास्मै सजातान्प्रयच्छंति ग्राम्ये वनवस्यैन्द्रस्यावेदाय वैश्व

ता ५

देवस्यावद्येदथैन्द्रस्य ॥ ३ ॥ उपरिष्ठादिंद्रियेणोवास्माउनयतः सजातान्य
 विगृह्णा मुपाधाय प्रवयं वा सो दाक्षिणासजातानामुपदित्येष्टुश्चियेदुग्ध
 प्रप्यं गवं च मुनिर्वेपे नमरुद्धाग्रामकामः पृश्नि ये वै पयसो मरुतो जाताः पृ
 श्नि ये प्रियं गवो मास्तो वा वाग्म्यं श्नि ये प्रियं गवो मास्तो वा वाग्म्यं श्नि ये प्रियं गवो मास्तो वा वाग्म्यं
 जा मरुत एव स्येन भा गधे ये तो पधावति त एवास्मे सजातान् प्रयच्छंति या
 म्यवन्नवति प्रियवती या ज्यानुवा केष्वाज्जवति द्विपद एवा वरुंधे चतुष्पदा
 या ज्या चतुष्पद एव पशून् वरुंधे देवास्तु पा संयता आसंते देवा मिथो वि
 प्रिय आसंते एन्या न्यस्मे ज्येष्ठमायातिष्ठमानाश्चतुर्धा व्यक्रामंन्तग्निर्वे
 सुनिः सोमो रुद्रो विंशो मरुद्भिर्वरुणा आदित्यैः स इन्द्रः प्रजापति मुपाधावते
 ॥ ५ ॥ एतया संज्ञान्याया जयदन्तये वसुमते सुयोदा नाम ह्य कपालं निप्रवृ

प्रियं मेवेन समाना नां करोति द्विपदापु
 रानुवाक्या भवता

पत्सोमाय रुद्रवत चरुमिंद्राय मरुत्वत पुष्योडाशमेकादश कपालं वरुणा
 यादित्यवत च कुंततो वा इंद्रं देवा ज्येष्ठ्या या निसमजा नतयः समाने मि
 श्राविप्रियस्यात्र मत्तया संज्ञान्याया जयद ग्नये वसुमते पुष्योडाशमेकादश
 कपालं निर्दपे सोमाय रुद्रवत चरुमिंद्राय मरुत्वत पुष्योडाशमेकादश
 कपालं वरुणा यादित्यवत च कुमिंद्रमेवेनं भरतं ज्येष्ठ्या य समाना अत्रि सं
 ज्ञानत वसिष्ठः समानो नां न वति ॥६॥ ॥ विशमेवतिष्ठं त्यता मेवाथं
 इत्यया ज्योत्स्ना वाक्ये तं रुणाय चतुर्देशा च ॥११॥ ॥७॥ द्विपण्यगत
 आ पादयत्प्रजापते । स वेदपुत्रः पितरः समातः सरत्तुर्तुवत्स तु वसुन
 र्मघः । स धामाणी दंत रिक्षः स रुचः स विश्वा भुवा अनव स आतवत् । उडु
 त्यं चित्रं । स प्रत्नवं न्नवीयसाग्नेद्युम्ने न संयता । बृहत्तं यमानुना । निवा

श्रीः

३२

व्यावधसः शश्वतस्कंदे स्ते दधानः ॥ १ ॥ नयो पुनूणि ॥ अग्निर्देव इयि पतीर
 यीणा ० ८ सत्राचक्राणो अमृतानि विश्वा ॥ दिनप्येपाणि मृतपेस वितारमु
 पद्मये ॥ सचेता देवतापदं ॥ वाममध्यसवितर्वा ममुश्चो दिवे दिव वामम
 स्मभ्यः सावीः ॥ वामस्यादिक्षयस्य देव ॥ रुच्यया घिया वामभाजस्यान
 वडित्यापर्वतानां ॥ खिडं बिनर्षिष्टा विवि ॥ प्रया घिया वामभाजस्यामभ्रमिप्र
 वलति मङ्गाजिनोषि ॥ २ ॥ महिनि ॥ स्तोमासस्त्रा विचारिणि प्रतिष्ठो नं त्यक्तुनिः ॥
 प्रया वाजन्त देवतं पेनुमस्य स्यर्जुनि ॥ रुद्रदेवण सरव्या सचेययो मानरि
 व्यहृयश्चपीतः ॥ अश्वयः सोमान्यधाप्य स्मंतस्मा इडं प्रतिरमे म्यव ॥ आ
 पांतमत्युस्त्यपलप्रत्तमीधुनिः ॥ त्रिमीवाचरुमाटे ॥ कजीषी ॥ सोमा विश्वा

न्यतसावनानिनावो गिंदं प्रतिमानानिदेभुः प्र॥३॥ सुवानः साम अतयुश्चिकेते इ
 यब्रह्मजामदग्निचर्चुः। वृषायनासिधायसस्तु नस्यांतयच्छृणुपातधर्चं दृष्टं दास
 बाधस्तेमदं च शुभ्रं यं च ब्रह्मन गोब्रह्मकृतः स्वपर्यनु। अर्को वायुश्चुपते सोमच
 होस्तत्र दिशो दधते पृच्छु नुयीं। वषट् विष्णुवा स आकृणा मितमेतुषस्य शिपि
 विष्टद्वयं॥४॥ वधं तु त्वास्तुष्टु तया गि गोमेष्टयं पातस्य स्ति तिः सदानि॥ प्रतत्रे
 अग्रशिपि विष्टनामाये शठः सामिव पुनानि विद्वा च। तं वाग्गणामितवसमं वि
 यानुक्षयंतमस्य रजसः पपाके॥ किमिने विलोप हि च दयं कस्य यद्वद्वयं शि
 पि विष्टा अस्मिभावपो अस्मदपगृह एतद्यदत्यरूपसमिथं वारय॥५॥ अग्ने
 दादा शुभ्रं ययिं वी नवं तं पपीणसं। शिशो हिनः स्तुतुमतः। दानो अग्ने ज्ञातिना वाः
 सहस्रिणा दुयानुवाजं श्रुत्या अपावृधि। प्राची धावा दधिबी ब्रह्मणा वृधि

श्रीः॥

तप
३३

३६
T. 2, 2
समाप्त
तीव्र
दे २. प
दाठक
श्री १॥
व्यंजभयमायानिःश्चत्वारिंशः राज्ञः ॥१२॥ ॥७॥ ॥७॥

॥ प्रजापतिश्चाष्टाभ्यग्नयेपथि कृते ग्नये कामाया ग्नये न्तवत वश्वा
नययादित्यं च पुंमंडं च रुमिंद्रायान्दृजव आग्नावे लवमसो सोमारे डं मे
द्रमेकादशके पालं हिं पण्यगर्तो द्वादश ॥ ॥ प्रजापतिरग्नेये कामाया नि

सं नवनो यो विद्विषाणो योरिध्मस न स्येदाग्नावे लवसु परिष्ठा घासि घाश्वा
६ः समेदक सप्ततिः ॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥

॥ ॥ ॐ हविः ॐ आदित्यो भुवद्भ्यः श्युं निर्वपेद्भुवतिकाम आदि
त्या वा एतं भूये प्रति नुदंत यो लं भूये सन्भूतिं न प्राप्नोत्यादित्याने व नुवदतः
ज्वनभागधयेनो पधावति न एव नं भूतिं गमयंति न वत्येवादित्येभ्यो धाय यद्

श्रुः श्रुं निर्वपेदपनुद्वाप रुध्यमानो वादित्या वा आपयोद्वाप आदित्या
 अवगमयितार्य आदित्या नेवधारयद्वातः ॥१॥ स्वतभागधेयेनोपधावतित
 एवेनं विदिदाधृत्यनपरुध्यो नवत्यदितेनुमन्यस्वत्यपरुध्यमानोस्यपद
 माददीतेयं वा अदिति प्रियमवास्मै राज्यमनुमन्यते सत्याशीपित्या ह सत्या
 मवाशिषकुतुत इह मन इत्याह प्रजा एवास्मै समनसः करोत्युपप्रेतमरु
 तः ॥२॥ सुदानव एना विश्यति नाभ्यमुदं गाजानमित्याह मास्तु वै विदुज्ये
 षो विश्यति विरो वै नः राष्ट्रेण समर्धयति यः पयस्तावुद्रान्यवादी स्यात्तस्य
 गृहाद्दीहीनाह येषु क्वा ६ श्रुं क्लृप्तं श्रुं विचिनुयादोषु क्लृप्तस्युक्तमादित्यं च
 (श्रुं निर्वपेदपदादित्या वेदेवतया विदुः शमेवावगच्छति ॥३॥ अवगतास्य वि उं न
 वगतं राष्ट्रमित्यादुर्ये क्लृप्तास्युक्तं वासुणं चरुं निर्वपेद्वा रुपां वै राष्ट्रमुत्तरेव

विशां चराष्ट्रं चावगच्छति यदिनावगच्छेदममरुमादित्यभ्यो भागं निर्वपाम्यामु
 ष्मादमुष्ये विशां वगं तो पितृनिर्वपेदादित्या एवेनं भागं धेयं प्रेप्सुं तो विशां व
 ॥४॥ गमयंति यदिनावगच्छेदममरुमादित्यभ्यो भागं निर्वपाम्यामु ष्मादमुष्ये विशां वगं तो पितृनिर्वपेदादित्या एवे
 नं बह्वीना विशां वगं मयंति यदिनावगच्छेदमेवादित्यं च कुं निर्वपेदि
 धेपिममरुमादित्यानु वधाम्यामु ष्मादमुष्ये विशां वगं तो पितृनिर्वपेदादित्या एवे
 एतदो जो यदश्च य ॐ ॐ सेव विशां वगच्छति सप्त नवंति सप्त गणा वै मरुतो
 गणाश्च एव विशां वगच्छति ॥५॥ धारय हूतो मरुतो गच्छति विशां वगच्छति ददष्टाद
 शान्वा ॥६॥ देवा वै मृत्यो न वि न्युक्ते प्रजापतिमुपाधावेतेभ्य एतां प्रजापत्या
 ऽः शतकृत्स्नांति रवपत्न्ये वै धृ तमदधाया मृत्योर्विभीयात्स्मा एतां प्रजा

श्रीः॥

पत्याः शतकृत्स्नानिर्वपेत् प्रजापतिमेव स्वेन भागधेये नोपधावै स एवास्मिन्ना
 पुद्गधाति सर्वमायुः पतिशतकृत्स्नानुवतिशतायुः पुरुषः शतं द्रिय आयुष्ये च
 द्रियाः ॥ प्रतितिष्ठति घृते नवत्यायुर्वै घृतममृतं हि यण्यमायुश्चैवास्माअमृतं
 चत्वारिंशच्चसमीचीधातिचत्वारिंशंकृत्स्नान्यवधातिचतुःपवने स्यात्प्यारकधा ब्रह्मणश्च
 पदुपत्यकधेवे यज्ञमान आयुर्देवात्यसावादि स्योनव्यनोचनतस्मै देवाः प्रायः
 श्रितिमैच्छंतस्माएतदसौ यं चतुंति पवपंतै नैवास्मिन्ना ॥ १॥ नुचमदधुर्यो ब्रह्म
 वर्चसकामस्यातस्माएतदसौ यं चतुंतिर्वपेदमुमेवादित्यः स्वेन भागधेये
 नोपधावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दधाति ब्रह्मवर्चवन्नवत्युन्नयतो मुक्ता
 भवत्युन्नयन्नयत एवास्मिन्नुर्वेदधाति प्रयाजे प्रयाजे कृत्स्नलं जुहोति दिग्ग्य ए
 वास्मिन्ब्रह्मवर्चसमवतुं ध आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपेत्सा वित्रं द्वादशकपा

विंदेय हिरण्यं मोपनमेदितियदाग्नेयो भवत्याग्नेयं वैदि. स्पेवहिरण्यं १

लं भस्म ॥ ३॥ चतुःश्रुः कामयेत हि नृण्यं ते नैव न हिंदते सा वित्रो न वेति स वि
लु प्रस्तुत एव न हिंदते भस्म च तुरुभवत्यस्यामेव न हिं तनुषे न ॥ ४॥ हिरण्यं न म
ति विवा एष इन्द्रियेण वीर्येण ध्येत यो हिरण्यं विंदत एतां ॥ ५॥ एतन्निर्वपेद्दिन
ण्यं वित्वा नोदियेण वीर्येण व्युध्यत एतामेव निर्वपेद्यस्य हिरण्यं नश्येद्यदा
ग्नेयो न वत्याग्नेयं वैदि नृण्यं यस्यैव हि नृण्यं ते नैव न हितिसा वित्रो न वेति स
विलु प्रस्तुत एव न हिंदते भस्म च तुरुभवत्यस्यामेव न हिं तनुषे न ॥ ६॥ हिरण्यं न म
मेव न हिंदते ॥ ७॥ चतुःश्रुः सोममभीषदापि बत्सविष्टं द्वाचं स इन्द्रियेण
सोमपीथेन व्याध्यत स यद्दधे मुदवमीत श्यामाकाजन्तं स प्रजापति
मुपाभावत्तस्मा एतत् सोमं दूः श्यामाकं चतुन्ति पवपते नैवास्मिन्ति डिः

श्रीः

३६

सामपीथमदद्याद्विवाएषड्द्रियेणसामपीथेनर्धेतयःसामंवमितियःसो
मवामीस्यानस्मे॥६॥एतदसोमंद्रुष्यामाकंचतुन्निर्वपेसोमंचवेंडंच
स्वेनभागधेयेनोपधावतिनाविवास्मिद्रियेणसामपीथंधनानंद्रियेणसो नि३
मपीथेनव्यय्येतयस्सोम्यानवतिस्तोमपीथमेवावरुधेयदंडावतीद्रिये
वसामपीथड्द्रियेवमेवसामपीथमवरुधेयामाकानवत्येववससोमः
॥७॥साक्षादेवसामपीथमवरुधेयपदात्रपुराडाशामष्टाकपालंनिर्वपेदि
द्रायप्रदात्रपुराडाशामेकादशकपालंपशुकामोन्निर्वपेवस्मिपशुन्य
जनयतिवृक्षानिंद्रःप्रयच्छतिदधिमधुघृतमापोधानानवत्येतद्रूपशुना
रूपंरूपेणैवपशुनवत्रुधेपंचगृहीतंनवतिपांडूवह्निपञ्चावोबहुदप

नवतिबदु रपादियत्रावः॥ न संमृध्यै प्राजापत्यं नवतिजाजायत्यावैपत्रावः
 प्रजापतिरवास्मेपश्चन्यजनयत्यात्मावेदुरुषस्यमधुयन्मध्वग्नेोजुहो
 त्यात्मानमेवतद्यजमानोग्नौप्रदधातिपंडूयाज्यानुवाक्येनवतःपांडूपु
 रुषःपांडूःपत्रावआत्मानमेवनमृत्योनिष्क्रियपश्चनवरुंधे॥९॥ ॥१०॥ ॥
 ॥इंद्रियोस्मिन्नरन्याएतामिंद्रस्यातस्मैसोमोबदु रपादिपत्रावएकचचारि
 टःराज्ञा॥२॥ देवावैसत्रमासतर्हिपिमितंयत्रास्कामास्तेषांऽसोमऽराजानं
 यराजार्चसगिपिमूदेन्नममिपनूदेन्नावग्नीषोमोसमन्नवतांताविंद्रायइ
 विभ्रष्टेनुपयैतावब्रवीद्याज्ययतंमेतितस्माएतामिष्टिंनिप्रवपतामाग्नेय
 मष्टाकपालमैंद्रमेकादशकपालुऽसोम्यंचरुंतयेवास्मिंतेजः॥१॥ इंद्रियं

तेनाग्नेयस्य च सोम्यस्य वैद्रे समाश्लेषयेत्तेजश्चैवास्मिन्नब्रह्मवर्चसं ४

ब्रह्मवर्चसमधरां यो यज्ञविभ्रष्टस्यात्तस्मा एतामिष्टिं निर्वपेदाग्नेयमष्टा
कपालमैन्द्रमेकादशकपालं सोम्यं चतुं यदाग्नेयानुवतितेज एवास्मि
तेन दधातिय दं द्रो नवतीद्रियमेवास्मिन्तेन दधातिय सोम्यो ब्रह्मव
र्चसं च समीची ॥ २ ॥ दधात्यग्नीषोमीयमेकादशकपालं निर्वपेद्यं का
मानोप न मे दान्ते यो वै ब्राह्मणः स सोमं पिबति स्वामेव देवताः स्व न भा
गधेयेनोपधावति सैवैनं कामेन समर्धयत्युपेनं कामो न मत्यग्नीषोमी
यमष्टाकपालं निर्वपत् ब्रह्मवर्चसकामोऽग्नीषोमावेव स्व न भागधेयेनोप
धावति तावेवास्मिं + दु + ब्रह्मवर्चसं धत्ते ब्रह्मवर्चस्येव ॥ ३ ॥ च वतिय
दष्टाकपालस्तेनाग्नेयो यच्छ्रामाकस्तेन सोम्यः समृध्यै सोमा यवादिने

३४
 श्याभाकं चतुर्निर्वपेधः क्लृप्त्वा द्वितीयाद्रेतो हि वा एतस्माद्वाजिनं न म
 पक्रामत्यथैषा क्लृप्त्वा द्विभायसो ममेव वाजिनं स्वचनभागधयेनोपधा
 वतिस एवास्मिन्त्रतो वाजिनं दधाति न क्लृप्त्वा न वति ब्राह्मणस्य त्यमेका
 दशकपालं निर्वपेद्भ्रामकम् ॥ ४ ॥ ब्रह्मणस्पतिमेव स्वचनभागधयेनो
 पधावतिस एवास्मिन्सजातान् प्रयच्छति याम्येव न वति गणवती यानु
 वाक्यमवतः सजातेनैव न गणवतं करोत्येतामेव निर्वपेधः कामयेत
 ब्रह्मन्विनाशाय यमिति मारुती याज्यानुवाक्यं कुर्याद्ब्रह्मन्नेव वि
 शं विनाशायति ॥ ५ ॥ तजः समीची ब्रह्म वर्चस्यं ग्रामकामः स्त्रियत्वापि
 ८ शश ॥ ३ ॥ अर्यम्णे चतुर्निर्वपेत्सुवर्गकामा सोवा आदित्यो र्यमार्य
 वर

मणामेवस्वनभागधयेनोपधावतिसएवेनः सुवर्गलोकंगमयत्यर्थ
मणचतुर्निर्वपद्यः कामयतदानकामामध्रजास्युनियसोवाआदित्यो
र्यमार्यः खलुवेददातिसो र्यमार्यमणमेवस्वनभागधयेनोपधावति
सएवा॥१॥ अस्मदानकामाः प्रजाः कयातिदानकामा अस्म प्रजानेवं
त्यर्थमणचतुर्निर्वपद्यः कामयतस्वस्तिजनतामियामित्यसोवाआदि
त्यो र्यमार्यमणामेवस्वनभागधयेनोपधावतिसएवेनंतद्भूमपतियत्र
जिगमिषतीडावेदेवानामानुजावरुआसी सप्रजापतिमुपाधावतस्मा
एतमेतद्भूमानुष्टुके मेकादशकपालं निः॥२॥ अवपतेनैवेनमग्रंदेवतानां
पर्यणयद्बुधवती अग्रवती पाज्यानुवाक्ये आकरोद्बुधादेवेनमग्रंपय

पायधाराजन्यअनुजावरस्यातस्मारतमंडमानुषूकमेकादशकपा
 लंनिर्वपेदिंदमेवस्वनभागधयेनोपधावतिसरेवेनमग्रःसमाना
 नांपविणायतिबुध्नवतीअग्रवतीयाज्यानुवाक्यनवतोबुध्नादेवेनमग्र
 ॥३॥पविणायत्यानुषूकोनवत्येषात्येतस्यदेवतायाआनुजावरःसमृध्य
 याब्रह्मणाआनुजावरस्यातस्मारतंबार्हस्पत्यमानुषूकंचरुंनिर्वपेद्बृ
 हस्पतिमेवस्वनभागधयेनोपधावतिसरेवेनमग्रःसमानानांपवि
 णायतिबुध्नवतीअग्रवतीयाज्यानुवाक्यनवतोबुध्नादेवेनमग्रंपविण
 यत्यानुषूकोनवत्येषात्येतस्यदेवतायाआनुजावरःसमृध्य॥४॥एवनि
 यग्रमेतस्यचत्वारिच॥४॥प्रजापतेःस्त्रयास्त्रिंशद्दहितप्रजासंताःसा
 मायराज्ञेददातासाःशेदिणीभुपेताईर्ध्वीतीःतुनपगच्छंताअन्वेतापु

श्री॥१॥

३०

नययाचतता अस्मेन पुनरुददात्ता ब्रवीद्वतममीश्वरयासमावच्छेदपेथांन्य
यत्र पुनरुददात्ता तिस्रस्तमा मा ७ त्रा अस्मेन पुनरुददात्ता सा ८ शो द्विणी मे
वाया ॥ १ ॥ एतं यक्ष्म आर्कं द्वाजानं यक्ष्म आर्कं दिति तद्वा ज यक्ष्मस्य जन्म यत्पा
पीयान न वत्तत्पाप यक्ष्मस्य यज्जायाभ्यां विंदत ज्जायेन्यस्य य एवमेतेषां
यक्ष्माणां जन्म वेदेन न मेते यक्ष्मा विंदंति स एता एव न मस्य न्नुपाधावत्ता
अब्रुवं ब्रुवं वृणामहे समावच्छेद न उपाय इति स्मा एतं ॥ २ ॥ आदित्यं चरेत् ॥
निर्वपेत्तेनैवेनं पापास्त्रामादं च न्यः पाप यक्ष्म गृहीत स्यात्तस्मा एतमा
दित्यं च पुं निर्वपेदादित्याने वस्वेन भागधेयेनोपधावति त एवेनं पापास्त्रा
मास्त्रं च त्रयमावास्थायां निर्वपेदमुमेवेन माप्यायमानमन्वाप्याययति न
वानवाचवति जायमान इति पुनर्नुवाक्यान्ववत्यायु रेवास्मिन्तया दधाति

मम तमूयं

ॐ

पतम

ॐ

यमादित्या अ० सुमाय्याय यंतीति या ज्ये वै नमेतय प्याययति ॥३॥ एवोपेनम
स्मिं च यो दशाच ॥५॥ ॥ प्रजापतिर्देवभ्यो न्नाद्यं व्यादिशत्सा ब्रवी घदि
मांल्लोकानभ्यति पिचा तैतन्ममासदितितदिमां लोकानभ्यत्य ~~स्मिं च यो~~ द
राजानमिंद्रमधिराजमिंद्र० स्वराजानं नतौ वै संद्रमांल्लोकाटस्त्रेधा दुहने
त्रिधातोस्त्रिधानुत्तयं कामयेतान्नादस्यादितितस्मा एतत्रिधानुनिर्वपेदिद्रा
यराज्ञपुरोडाशं ॥१॥ एकां दशाकपालमिद्रायाधिराजायेंद्रायस्वराज्ञयं वा
इंद्रायाजायमिंद्राधिराजोसाविंद्रः स्वराडिमानेव लोकान्स्वेन तागधयेनोप
धावति त एवास्मा अन्तं प्रयच्छं त्यन्ताद एव न वति यथा व मेन प्रत्तां गां दुह
एव मेवेमांल्लोकान्प्रगान्काममघं दुहउतामनेषु कपालेष्वाधिश्रयययात

रिच्यते

४०

यामत्यायत्रयः पूरोडाशा नवंतित्रय इमे लोका एषां लोकानामास्यानत्रय उत्तरा
ज्यायान्नवत्येवमिव ह। मलोकाः समृद्धे सर्वेषामाने गमयन्तवद्यत्येव बद्धा न
व्यत्यासमन्वाहानिदीहाय ॥२॥ पूरोडाशां चयः षड्विंशतिश्च ॥६॥ ॥७॥ देवा
सुगसंयता आसन्तां देवानस्तु नाजयन्ते देवाः पनाजिग्याना असुराणां वैश्यसु अ
पायन्ते भ्य इन्द्रियं वीर्यं मपाकामत्र दिन्द्रो वायत्तदन्वपाकामत्तदवतु धंता क्रोत्त
दस्मादभयं चित्सप्रजापतिमुपाधावत्तमेतया सर्वपृथया याज्ञयत्रये वास्मि
न्निन्द्रियं वीर्यं मदधाद्य इन्द्रियकामः ॥१॥ वीर्यकामस्य तमेतया सर्वपृथया याज्ञे ज ३
देता एव देवताः स्येन भागधेयेनापधावतिता एवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं दधति यदि द्रा
यनाथं न रायतिर्वपति यदेवाग्ने स्तोत्रं देवा वतुं वेयादि द्रायं बार्हताय यदेवं इत्य

तेजसो वा वनुं चेयं विद्राववैनु पा०

41

तेजसो देवा वनुं चेयं विद्राववैनु पा० ॥ २ ॥ एवा वनुं चेयं विद्राववैनु
इयं वैराजाय देवधातुः तेजसो देवा वनुं चेयं विद्राववैनु पा० ॥ ३ ॥ एवा वनुं चेयं विद्राववैनु
तेजसो देवा वनुं चेयं विद्राववैनु पा० ॥ ४ ॥ एवा वनुं चेयं विद्राववैनु पा० ॥ ५ ॥ एवा वनुं चेयं विद्राववैनु
तेजसो देवा वनुं चेयं विद्राववैनु पा० ॥ ६ ॥ एवा वनुं चेयं विद्राववैनु पा० ॥ ७ ॥ एवा वनुं चेयं विद्राववैनु
लपु गोडाडा ॥ ८ ॥ एवा वनुं चेयं विद्राववैनु पा० ॥ ९ ॥ एवा वनुं चेयं विद्राववैनु पा० ॥ १० ॥ एवा वनुं चेयं विद्राववैनु
यजमाने दधाति यस्या समन्ताद्वा निर्दाहयश्चक्रपथो वृष्टिर्बलः सा दक्षिणा
वृषत्वा यतयेव प्रजे तां हि रास्यमान एताश्च द्रा अस्य देवता अन्तमदंत्यदं स
ववास्य मुनुष्याः ॥ ११ ॥ इन्द्रिय कामः सवितुस्तेजसो पुत्रा शोतृणा चिदंशज ॥ १२ ॥
यजना वै कौपो यः क्रतुमिदं जान किं च हर्षं न्यमया शस्मा एता मिहि निरवय

श्रीः ॥

४९

दस्यये भ्राजस्वते पुनोडाशमष्टकपालं ८ सो यं च रुमस्तये भ्राजस्वते पुनोडा
 शमष्टकपालं तये वास्मिं चक्षु रदधाद्यश्चक्षु कामस्या तस्मा एतमिच्छिं निव
 पदस्यये भ्राजस्वते पुनोडाशमष्टकपालं ८ सो यं च रुमस्तये भ्राजस्वते पुनोडा
 शमष्टकपालं मस्तैर्च चक्षुषामनुष्या वि॥१॥ पश्यंति सूर्यस्य देवा अग्निं चै
 व सूर्यं च स्वर्गभागाधे येनोपधावन्ति तावेवास्मिं चक्षुर्धत्तश्च सुष्माने वन्नवन्ति
 यदाग्नेयो नवतः चक्षुषी एवास्मिं तत्प्रतिदधाति यत्सो यो नासिकां तेनानितः सो
 यमाग्नेयो नवतः सस्मादन्ति ता नासिकां चक्षुषी तस्मान्नासिकया चक्षुषी विधु
 तस्मान्नीयाज्यानुवाक्ये नवतः समानं ८ हि चक्षुः स मृध्या उदुत्यं जानवे दस
 ८ सप्तत्वादन्ति तो नथे चित्रं देवाना मुदगादनी कामिति पिडां न्यय च्छति चक्षु रवास्मि

अथ छतिय देव तस्य तत् ॥ ३ ॥ विद्युष्टा विदुः शतिश्च ॥ ८ ॥ ॥ ध्रुवो सिध्रुवो
दहः सजातेषु भूयासंधीरश्च त्रां वसुवि ध्रुवो निध्रुवो दहः सजातेषु भूयासमु
ग्रश्च तावसु विध्रुवो दहः सजातेषु भूयासमहि ह्यश्च तावसु विदामनमंस्याम
नस्य देवाय सजाताः कुमाया समनसः स्तान हं कामये हृदा तमां कामयंता हृदा
तान्म आमनसः कृधि स्वाहामनमसि ॥ १ ॥ आमनस्य देवाया स्त्रियः समनसः
स्ता अहं कामये हृदा तमां कामयंता हृदा ताम आमनसः कृधि स्वाहा वैश्वदेवा
हं सां ग्रहणी निर्वपद्माम कामो वैश्वदेवा व सजाता विश्वानेव देवान्स्वेन भाग्य
यना पधा वतित एवस्मे सजातान्प्रयच्छंति ग्राम्य वज्रवतिसां ग्रहणी ठवति
मनो ग्रहणं वै संग्रहणं मन एव सजातानां ॥ २ ॥ गृह्णीति ध्रुवो सिध्रुवो दहः सजाते

सिध्रुवो

श्रीः ॥

४३

पुण्यासमितिपरिधीन्यपिदधात्याशिषमेवेतामाशास्तेऽथारतदवसव
 ८. सजातेघघिनवतियस्येवंविदुषरेतेपपिधयःपरिधीयंतआमनमस्याम
 नस्पदेवादुतितिस्वआहुतीर्द्धोत्येतावंतोवेसजातायेमहांतायेहृल्लुकाया
 स्त्रियःस्तानेवावतुंधतएनमवरुद्धानुपतिष्ठेते॥७॥ स्वाहामनमसिसजाता
 नाःरुंधपंच॥८॥ ॥यन्तवमेतन्तवनीतमनवयेदसपेत्तत्सर्पिरन्तव
 द्यदघ्नियततद्धुतमनवदधिनोप्राणासितस्येतदतांययोःप्राणासिस्वाहं
 स्यप्राणासितस्येतददातुयस्यप्राणासिस्वाहामित्रावरुणयोःप्राणासितस्य
 तदतांययोःप्राणासिस्वाहाविश्वेषांदेवाणोप्राणासि॥९॥ तस्येतददु
 येषांप्राणासिस्वाहाहृतस्यधारामभृतपंथांमिंदेपादतांप्रयतांमरुद्भिः॥

तत्वाविष्णुः पर्यपश्यत्तत्वेडागव्यं प्रयत्नः॥ पावमानेन तत्वास्तोमेन गायत्रस्य वत्त
 न्यापाटः शोर्वीर्यं ण देवस्त्वा सवितो त्स्तेऽनु जीवात वेजीवनस्याय बृहद्व्यं तत्र
 यास्त्वास्तोमेन त्रिष्टुभा वत्त न्याशुक्रस्य वीर्यं ण देवस्त्वा सवितो त्स्तेऽनु
 जीवात वेजीवनस्याया अग्नेस्त्वा मात्रया जगत्स्यैव तन्वा पश्य ण स्य वीर्यं ण
 देवस्त्वा सवितो त्स्तेऽनु जीवात वेजीवनस्याया इममग्नायुष वत्त स ह्यधि
 प्रियः पतो वरुण सोमराऽनु । माने वास्मा अदिते शर्मिष्ठ विश्वे देवाऽनु
 दृष्टिर्यथा सत् । अग्निरायुष्मा स वनस्यति तिरायुष्मा तेन त्वायुष्मा धुष्मंतं
 कयामि सोम आयुष्मा स उषधी न्निर्यज्ञ आयुष्मा स दक्षिणा न्निर्वह्म
 आयुष्मन् ब्राह्मणो नायुष्मद्देवा आयुष्मन्तस्ते मृतं न पितर आयुष्मन्तस्ते स्वध

श्रीः॥

४३

यायुष्मंतस्तेनत्वायुषायुष्मंतंकरोमि॥३॥ विश्वेषां देवानां प्राणासि त्रिष्टुभा
 वर्तन्त्यासि शुक्रस्य वीर्येण देवस्य सविता सोम आयुष्मान्यंच विदः शतिश्च॥४॥
 अग्निं वा एतस्य शरीरं गच्छति सोमं य सो व रुण एनं व रुण पाशेन गृह्णाति
 स पस्वती वाग्ना विष्णु आत्मा यस्य ज्यो गामयति यो ज्यो गामया वी स्याद्यो
 वा कामयत सर्वमायुर्यो मिति तस्मा एता मिष्टिं निर्वपेदाग्नय मष्टा कपालः
 सोम्यंच तुं वारुणं दशकपालं देसा पस्वतंच तुमाग्नावेष्टु वमेका दशकपा
 लमग्नये वास्य शरीरं निष्क्रीणाति सोमा द्रस्यं॥५॥ वारुणेन वनं व रुण पा
 शा न्मुचंति सा पस्वत न वाचं दधात्यग्निः स्वा देता विष्णु र्यज्ञो देवतानि श्वे व
 नं यज्ञेन च निषज्य सुतय दिता सुतं वति जी वत्येव यन्नेव मे गन्तवनी तम न
 वदित्याज्यमवहते रूपमेवा स्येत न्मदिमानं वाचष्टेऽश्विनोः प्राणासी स्यादा

५५

धृ

श्रीः

श्विनो वै देवानां ॥ २ ॥ निषजानाभ्यामवास्मि ते पञ्चं करोती इत्यप्राणासी
 त्याहं इत्यमवास्मिं न्तन दधाति मित्रावरुणयोः प्राणासीत्याह प्राणा
 पानाववास्मिं न्तन दधाति विश्वेषां देवानां प्राणासीत्याह वीर्यमवास्मि
 न्तन दधाति तस्य धाराममृत्तस्य पंथामित्याह यथायजु रेवेतत्प्यामाने
 नत्यास्तोमेनति ॥ ३ ॥ आह प्राणमवास्मि ते न दधे न धाति बृहद्व्यंतरयोस्त्वा
 स्तामेनेत्याहोजयवास्मिं न्तन दधात्यग्नेस्वामात्रयेत्याह त्मानमवास्मिं
 न्तन दधात्यष्टविजः पर्यादुर्यावंत एव त्विजः स्तरनं निषज्यंति ब्रह्मणा हस्त
 मन्वारभ्य पर्यादु रेकैव यजमान आयुर्देधतियदेव न स्यत द्विपप्यत ॥ ४ ॥
 धृतं निषिबत्या युर्वेधृतममृत्तद्विपप्यममृता देवायुर्निषिबति शतमानं

५४

नवतिशतायुःपुरुषः शतं द्रिय आयुष्येवं द्रिये प्रतिनिष्ठस्यथोखलु यावताः
 समारण्यन्मन्यततावन्मानस्यस्यसमृद्ध्यादममग्न आयुषेवर्वसैकधीत्या
 हायुषेवास्मिन्वर्जोदधातिविश्वे देवा अपदष्टिर्यथासदित्याहजपदष्टि
 वनं कयास्यन्ति आयुष्मानिति हस्तं गृह्णन्ते च देवा आयुष्मन्तस्त एवा
 स्मिन्तायुदेधति सर्वमायुषेति ॥५॥ **रसं** देवानाट् स्तोमेनति द्विपण्याद
 सदिति द्वाविंशतिश्च ॥११॥ प्रजापतिवरुणायाश्च मनयस्स स्वां देवता
 माद्युस्स पर्यदीर्यतस्परतं वायुणं चतुष्पातं मपदयतं निरवपत्ततो वै सव
 पुणपात्रादमुद्वरुणावाएतं गृह्णाति माश्व प्रतिगृह्णाति यावतो हवान् प्र
 तिगृह्णीयात्तावन्तावारुणां चतुष्पत्तातिर्यपेद्वरुणमवस्त्रेन भागधेये

नापधावति सरैवेनं वरुणापाशा मुंचति ॥१॥ चतुष्कपाला नवंति चतु
 ष्पाध्यश्च समृद्ध्या एकमतिरिक्तं निवेपय मेव प्रतिग्राही नवतियं वाध्योति
 तस्मादेव वरुणापाशा मुंचते यथापन्नं प्रतिग्राही स्यात्सौर्यमेककपा
 लमनु निवेपेदपुमेवादित्यमुच्चापं कुरुते पोवभृथ मवेत्यप्सु वै वरुणाः
 साक्षादेव वरुणामवयजते पानं त्रीयं चरुं पुनरप्यनिवेपेदप्सु यो
 निवाञ्जश्च स्यामेवै नं योनिं गमयति सरनः शान्त उपतिष्ठते ॥२॥ मुंचति
 चरुः सप्त दश च ॥१२॥ ॥ यो वा मिन्द्रा वरुणा यतव्या नृ स्तये मम
 ह सो मुंचतं यो वा मिन्द्रा वरुणा सहस्रा जक्षस्याने जस्यान नृ स्तये मम
 ह सो मुंचतं यो वा मिन्द्रा वरुणा वग्नौ स्यामस्तं वामे तेना वयजं यो वा मिन्द्रा

वरुणादिपाशुपशुचतुष्पाशुगोष्ठेष्टदेवेष्वधीषुवनस्यतिषुस्त्रा
मस्तंवा मतेनावयजदं द्रोवा एतस्या ॥ इन्द्रियेणापक्रामति वरुण एनं
वरुणपाशेन गृह्णाति यः पाप्मना गृहीतो भवति यः पाप्मना गृहीतस्या
तस्मा एतां मे द्रां वरुणी पयस्यां न्तिर्वपेष्टिं दिंद्र एवास्मिंन्निद्रियं दधाति
वरुण एनं वरुणपाशेन चति पयस्वी स्यान्न वति पयो दिवा एतस्मादप
क्रामत्यथेष पाप्मना गृहीतो यत्ययस्या भवति पय एवास्मिन्तया दधाति
पयस्यां यं ॥ २ ॥ पुरोडाशमवदधात्यात्मन्वंतमेवं कपोत्यथो जाय
तवं तमेव चतुर्थं व्यदति दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति पुनः समूहति दिग्गम्य एवा
स्मिन् षष्ठं कपोति समूह्या वद्यति यथा विदूनिष्ठं तति तादृगेव तद्यो वा मिंद्र
वरुणावर्गोऽस्त्रामस्तंवा मतेनावयजदं द्यादृष्ट्या एव न पातियो वा मिंद्रा

46

वरुणादिपासुपशुशुसामसं वामे तनाव यज इत्यो हेतावती वा अपर्
 पथयो वनस्य तयः प्रजाः पशव उ पजीवनी यास्मा एवास्मे वरुणा पाशा न
 हुंचति ॥३॥ एतस्य पयस्या यां पति षड्विंशतिश्च ॥१३॥ ॥ स प्रत्न
 वंनिका व्युं दं वा विश्व ततस्य पीदं नयः ॥ लेन्न सोम विश्वतो न क्षारा जं न चा
 यतः ॥ नरि व्येत्ता वतः सखा ॥ याते धामानि दिवि पापृथिव्यां पापर्वतघोष
 धीष्वसु ॥ तन्निन्ता विश्वेः सुमना अ दे उ नृ पाज नृ सोम प्रति दव्या ग
 भाय ॥ अग्नीषोमा स वेदसा स हवी वनतंगियः ॥ सं देव चा बभूव शुः सुवां ॥
 एतानि दिवि रोचनान्यग्निश्च सोम स क्रतु अधत्ता ॥ युवः सिद्धं पतिश
 स्त पवधा दग्नीषोमा व मुंचतं गृह्णीतां ॥ अग्नीषोमा विमः सुमंश्च पुतं ह

श्रीः

४६

षणा हवं। प्रतिस्त्वा निहयतं नवतं दाभुषे मयः॥ अन्यं दिवो मान विष्वा
 जभाषा मत्वा दन्यं पविश्ये नो अदेः। अग्नीषोमा ब्रह्मणा वाच धानो सुं
 यज्ञाय च क्रथु रूलोकं। अग्नीषोमा हविषः प्रस्थितस्य वीतं॥२॥ हयतं वृषणा
 जुषेथां। सुशर्माणा स्ववसा हि हतमथा धनं यजमानाय रां योः॥ आय्याय
 स्वसंतो गणा॥ तां वा गणापतिः देवामेह क किं कवीनामुपमश्रवस्तमं।
 ज्येष्ठयाजं ब्रह्मणा ब्रह्मणस्य तज्जान शुष्वं नृतिनिःसीदसादनं। स इज्जे न न
 स विज्ञा सज्जन्मना सपुत्रैर्वा जं नृपते धनानुतिः॥ देवानां यः पितृमा विवा स
 ति॥३॥ अहामना हविषा ब्रह्मणस्पतिं। सुसुष्टुभा स च कृता गणेन वलदः पु
 नोज्जफलिगः पुवणा हस्पतिरुस्त्रिया हव्यसूदः कनिकदद्वा वराती रुदाज्जन्॥

मरुतायद्वादिवायावशमे॥ अयेमायातिवृषभस्तुविष्मादातावस्तुनांपुरुद
 तोअर्दनु। सहस्त्राक्षो गोचरिद्वयबादुरस्मासुदेवाद्रविणंदधातु। येतयम
 न्वदेवादेवायोनाः पंथानः॥ ४॥। पोजंदिवाचिपंति। तेतिनीदेवमदिशर्मपछ
 शंनरेघिदिपदेशं चतुष्पदे। बुधादयमंगि। जोतिर्गणानोविपर्वतसदृष्टेदि
 तान्यनत॥ पुजडाधा८सिद्धतिमायेषा८। सोमस्यतामददंडश्चकार। बुधा
 दग्रणविमिमायमानैर्वज्रणाखान्यलुणंनदीनां। वृथास्वजत्ययिनिदीर्घया
 शः। सोमस्यतामददंडश्चकार॥ ५॥। प्रयोजज्ञेविद्वा८। अस्यबंधुंविश्वानिदेवाज
 निमाविवक्ति। ब्रह्मब्रह्मणज्जभायमध्यान्तीचाडुचास्वधयानिप्रतस्ते॥ म
 हात्महीअस्तभायदिजोतोधा८। सप्तपाथिर्वचरजः॥। सवुधादाष्टजनुषाभ्य

ग्रं हृदस्यतिदेवतायस्यसंम्राट् ॥ बुध्नाद्यो अग्रमभ्ययोजसा हृदस्यतिमा
 विवासंतिदेवाः ॥ निनद्वलं विपुगाददेयीति कनिकदसुवनपो जिगाया ॥ ६ ॥
 युवंवीतमाविवासंतिपंथानोदीर्घयायः सोमस्यतामदइंद्रथकापदेवा
 नवचा ॥ ७ ॥ ॥ आदित्येभ्यो देवायैष्ट्या देवावेसत्रमसतार्यमो
 प्रजापतेस्त्रयस्त्रिंशत्प्रजापतिर्देवेभ्यो नानाद्ये देवा सुपास्तान्प्रजानां क्रवो
 सियन्तवमेदग्निर्वै प्रजापतिर्वज्रुणा यया वामिंद्रावरुणा सप्रवच्चतुर्देवाः ॥
 आदित्येभ्यः त्र्यम्बकं यजामहे सुवर्णं ध्यामि नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॥ हृदि ॐ ॥ ॐ ॥ देवामनुष्याः पितृस्तेन्यत आसन्नसुपायस्तोऽसि पिशाचा
 स्तन्यं तस्तेषां देवानामुत यदल्पं लोहितमकुर्वन् इक्ष्वाक्यं सिपात्री ॥ ८ ॥

T.S.
 2,4
 com
 plate

48

श्रीः॥

सुब्रान्मृतानन्निवाहते देवा अविदुर्वावेनायं प्रियतेरक्षाः सिवा इमं धृं
 तीति ते रक्षाः स्युः पामं च यंत तान्यब्रुवन् च वणाम देयता ॥ असुरां ज
 यामतन्त्रः सदा स दिते ततो वे देवा असुना न जयंत सु रां जे चारक्षाः स्य
 पानु दंत तानि रक्षाः स्य नृत्तमकर्तृति समंतं देवान् पर्य विशंत देवा अग्रा
 वनार्थं तते ग्नये प्रवते पुनाडात्रामष्टा कपाले निरुपपन्न ग्नये विबाधवते
 ग्नये प्रतीकवते यदग्नेय प्रवते निरुपपन्नान्येव पुनस्ता इक्षाः सि ॥ २ ॥ आ
 संतानितेन प्राणुदंत यदग्नेय विबाधवते यान्यवान्नि तो रक्षाः स्या संता
 नितेन व्यबाधंत यदग्नेय प्रतीकवते यान्येव पश्चा इक्षाः स्या संतानितेना
 पानु दंत ततो देवा अन्नवन् यरासु राया भ्रातृव्यवान्स्या शस्यर्चमान एतये क्षा

४८

यजताग्नये प्रवतपु राडाशमहाकपालनिर्वपदग्नये विबाधवतो ॥१॥ अग्नये
प्रतीकवते यदग्नये प्रवतनिर्वपतिय एवस्माच्छ्रयान्भ्रातृव्यस्तं तनप्रणुदते
यदग्नये विबाधवते य एव नै नसदृष्टं तन विबाधते यदग्नये प्रतीकवते य ए
वास्मात्पापीयां तं नै नापनुदते प्रश्नेयाः संभ्रातृव्यं नुदते तिसदृशं काम
ति न नं पापीयानां त्रितिय एवं विद्वानेत यदग्नये यजता ॥४॥ इषामहे यं यापु
रस्ता इक्ष्वाकं सिवपदग्नये विबाधवत एवं चत्वारिच ॥१॥ देवा सुता संयता
आसंत देवा अ ब्रुव्या नो वीर्या वित्तमः स्तमानुसमाय भामहा इति त इन्द्र मजु
वंतुं वै नो वीर्या वत्तमस्तमानुसमाय भामहा इति त इन्द्र मजुवंतुं वै नो वीर्या
मासित्वा मनुसमाय भाममहा इति सो ब्रवीति स्या म इमाः स्तुतुवो वीर्या वतीस्ताः

49

य४

श्रीः

प्रीणीताया सुगान्तिन विषयतितावेब्रहीत्युन्नि यमठं हो मुगीयं विमृध
 यामिंद्रियावत॥ इत्यत्र वीतइंद्रायाठं हो मुचे पुगोडागामिका दशकपा
 लं निपवपनिंद्रायवेमृधायेंद्रायेंद्रियावतयदींद्रायाठं हो मुचे निपव
 पंतः हसएवतनामुं चंतेंदिंद्रायवेमृधायमृधएवतनापाक्षतयदिंद्रा
 येंद्रियावतइंद्रियमेवतनात्मन्तदधत्तयस्त्रिः शकपालं पुगोडागोनि
 जवपंतयस्त्रिः शद्वै देवतास्ताइंद्रात्मननुसमायं यनेफ्तये॥२॥ तांवा
 वदेवाविजितिमुत्रमामसुनेर्यजपतयो भ्रातृव्यवांस्यास स्येहमानएता
 यस्यायजेतेंद्रायाठं हो मुचे पुगोडागामिका दशकपालं निवपेंदिंद्रायवे
 मृधायेंद्रायेंद्रियावतः सावाएषाठं हीतायस्माद्युयान्नाहवोपयदिंद्रा

४०

ज्ञानान्यतः पाटेश्वर नोपावर्तते तदेवा एतद्यजुपयसंताञ्जसि
बलमसि॥१॥ अञ्जसि देवानां धामनामांसिविश्वमसिविश्वा
सि सर्वायु रन्ति भृष्टिति वाव देवा असुयाणामोजा बलमिन्द्रि

पशुनष्टं जतः यद्वायव्यपक्रंभ्यातिष्ठत्स्मादेतांगायत्री। ली
द्विषते इत्येवेगायत्री संवत्सरा वतदपक्रंभ्यातिष्ठत् दत्तया देवा
ज्जपन्त्रियारि नमिंदिर्यंवीर्यो॥ प्रजां पशुनष्टं जतत्स्मादेतां

श्रीः सं विजि मा दु त गृह्यवां स्यात्सस्य इमानरुतयेष्टाय जेताग्न
यस्य च जेते द्वा मष्टा कपालं निर्वपेत् ८ श्रुतमा सं न मे तेन यजु
षा लिङ्ग सं वि म उ मिं द्रियं वी र्यं प्रजां पशु न्ना गृह्यस्य वृं डू न वसा

मनापया ॥ २॥ बलमस्य तपा देवा अस्तु याणामो जा
 बळमिं निष्क ॥ ३॥ प्रापिठ राज्ञ ॥ ३॥ प्रजापतिः प्रजा अस्तु तता अ
 स्मा ॥ ४॥ पद ॥ ४॥ यत्रावसंततो गमुड दतिष्ठता बृहस्पतिथान्व
 वेत ॥ ५॥ पालं पुन ॥ ५॥ तनयात्वा प्रतिष्ठां न्यथात्वा प्रजा उपावस्यंती
 तिते ॥ ६॥ कुर्यते ॥ ६॥ प्रापतिं प्रजा उपावसंततः प्रजा कामस्यात्तस्मात्
 ॥ ७॥ पुनिर्व पे प्रजापति ॥ ७॥ एवस्वेन भागधेयेनोपधाव
 प्रजा प्रजनयति प्रजापतिः पशुना स्तुतस्मात् स्तुष्टाः पशो
 यत्रावसंततो यमुड दतिष्ठता न्यथा चान्ववेताः सो ब्रवीष्ट
 प्रतिष्ठायात्वा पशव उपावस्यंतीति मां प्रतिष्ठेति सो मा ब्रवीन्म
 कृष्टपयामि सुभो वां प्रतिष्ठानीत्यब्रवीतौ प्रातिष्ठतौ वै प्र

52
 श्रीरुंदतीः सुफेनाः मित्रभृतः सत्रभृतः सुगाष्टाद्दुहमावत। वृक्षो अश्वा
 संदानमसि वृक्ष्योपनस्यामि॥२॥ एतिसावृद्धिच॥ त्वारिदः नववास्मेप
 देवावसव्या अग्नेसोमस्त्यो देवाः शर्मण्या मित्रावरुणाय मनु वास्मे
 पीतयोपांनपादाशु रुमन्ना उद्रादेतोदधिं नितदिवः पर्जन्यादंतरिद्वि
 तृष्टिव्यास्तनो नो वृष्ट्यावत। दिवाचि नमः कृण्वन्ति पर्जन्ये नो दवादेन। पृ
 थिवी यद्दुदंति। आयं नयः सुदानवाददाशुषेदिवः कोशमनुच्यनुः वि
 पर्जन्याः स्तजंति रोदसी अनुधन्वनायंति॥१॥ वृष्टयः उदीययथामस्तः
 समुद्रतो ह्ययं वृष्टिं वर्षयथा पुरीषिणः॥ तवादस्वा उ पदस्यंति धेनवः
 शुभं याता मे नु रपा अवृक्ष्यत। स्तजा वृष्टिं दिव आद्रिः समुद्रं पृण। अज्वा
 असि प्रथमजा बलमसि समुद्रिणं। चन्न नय पृथिवीं निधौ ददिव्यं न नः॥

42

श्रीः

वृष्टिमिच्छति यदि वर्षे तावत्येव होतव्यं यदि न वर्षेच्छो भूते ह विनिर्वपेद होरात्रे
वे मित्रावरुणाव होरात्राभ्यां खलु वे पर्जन्या वर्षति न कं वादिदिवा वा वर्षति
मित्रावरुणाव वस्त्रेन भागधेयेनोपधावति तावे वारस्मै ॥१॥ अ होरात्राभ्यां
पर्जन्यं वर्षयतो गृयेथामच्छुदेपुरोडाशामष्टाकपालं निर्वपेन्मरुतः सम
कपालं ८ सौर्यमेककपालं मग्निर्वा इतो वृष्टिमुदीयति मरुतः शृष्ट्वा नयं
तियद्दारबलुवा असावादि सो न्यदु रिमिनिपर्यावर्ततेथ वर्षति धामच्छुदिव
खलु वैभरुचावर्षत्येता वैदेवता वृष्ट्या ईशतेन एव स्त्रेन भागधेयेनोपधा
वतिताः ॥२॥ ए वारस्मै पर्जन्यं वर्षयंत्युतावर्षिष्यन् चूर्षत्येव शृङ्गा वृष्टिं दि
व आङ्गिः समुद्रं पृणेत्याह माथै गान्ध्यापः समधेयत्यथो आनिजवाम्

पतत्रानिकरीराण्यनवंसोम्यानिवकरीराणि सोम्याखलुवाआदुतिदि
 वावृष्टिं च्यावयति यत्करीराणि नवंति ॥ २ ॥ सोम्ययेवाहुत्यादिवावृष्टि
 मवरुधमधुषासंयोत्यपांवाएष अंधधीनाटः पसोयन्मध्वं च एवोष
 धीभ्यावषेत्यथोअद्भ्य एवोषधीभ्यावृष्टिं नितयति मांदावाग्नादुतिसंयो
 तिनामधेयैवेना अहृत्यथायथाक्षयादसावहीत्यवमेवेनानामधे
 यैरा ॥ ३ ॥ च्यावयति वृक्षोअधस्य संदानमसि वृक्षो लोपनह्यामीत्या
 रुवृषावाअथावृषापुर्जन्यः कृष्ण इव खलुवैभरत्वावर्षति रूपेणैवेनटः सम
 धेयति वर्षस्यावसक्त्ये ॥ ४ ॥ अष्टौ नवंति नामधेयैरेकां नैत्रिः रात्रिः ॥ ५ ॥
 देवावसव्या देवाः शर्मण्या देवाः सपीतय इत्यावभ्राति देवतातिरेवान्वहं

43

५॥

वीर्ययज्ञं प्रतिष्ठापयति नांतं गमयत्यग्नेत्री तवाजिना त्रीषधश्चेति त्रिव
 ष्ठापरिदधाति सत्पत्न्या यस्वी वा एष यज्ञो यत्र धातवीयं कामायका
 माय प्रयुज्यते सर्वभ्यो हिकामभ्यायज्ञः प्रयुज्यते तत्रै धातवीय न यजताति
 च यस्वी वै ॥२॥ एष यज्ञो यत्र धातवीयः सर्वेणैवे नं यं ज्ञेनानि च प्रति
 स्तुणुत एवेन मते यव यजता नि च र्यमाणः सवी वा यष यज्ञो यत्र धातवी
 यः सर्वेणैव यज्ञेन यजते न न मति च स्तुणुत एत यव यजत सदस्त्रणाय
 ह्यमाणः प्रजातमेवेन दृष्टयत यव यजत सदस्त्रेण जानांतं वनेऽसम
 नां गच्छति ॥३॥ यः सदस्त्रेण यजते प्रजापतिः खलु वे पश्य न मत्रिः रात्रि ॥४॥ ॥५॥
 धातवीय नैवा स्तुजत य एवं विद्वाः स्त्र धातवीय न पशु कां मायति रेवा च दं

श्रीः

५५
 रच्छेज्यञ्चाअमिप्रथमजोबलननिसमुद्रियमित्यालयथाआहुतिदि
 दुंनंनयपृथिवीमिति वर्षाद्वांशुदोये पावाअंषधीनांवेष्टीगदिवोहृष्टि
 ह्मिनाच्यावयतियदेवादिविभागाहुतिकुल्लाजिनमवधेनोनी
 लोकाःप्रीताअभीष्टानुवंति॥३॥ अस्मधावतितावाएकविंशतिश्च॥४॥
 सर्वाणिछंदाःस्यतस्यामिष्ट्यामनूच्यानीत्याहुस्त्रिष्टुभोवाएतद्दीप्यंयत्क
 कुडल्लिहाजगस्येयडुल्लिहककुभाबन्वाहृतनैवसर्वाणिछंदाःस्यतनु
 धगायत्रीवाएषांयडुल्लिहायानिचत्वार्यध्वक्षगाणिचतुष्पादएवतेपश ५५
 वोयथापुगोडाशोपुगोडाशोध्योवनेवतद्यद्व्यध्वक्षगाणियज्जगत्या॥५॥
 परिद्वयादंतंयज्ञंगमयेत्रिष्टुभापरिदधातीद्रियंवेवीर्यंत्रिष्टुगिंद्रियस्व

दवयानः प्रजापतिः पशून् सृजत तस्मात् पशूनां सृजनं नमुच्यते सहस्रं न
 मति देवताभ्यो वारुण आनुष्यते यो यक्ष इत्येकान यजते त्रैधातवीयते यजे
 तस्वो वारुण यज्ञः ॥४॥ यत्रैधातवीयः सर्वे वै यजेत यजेत न देवताभ्य आनु
 ष्यते द्वादशकपालः पुनोडाशानुवतितत्र यश्चतुष्कपालास्त्रिष्वष्टद्वत्वा यत्र यः
 पुनोडाशानुवतितत्र य इमे लोका एषां लोकानामाद्या नृप उ तपो ज्यायान् भव
 त्यवमिव ह्रीमलोका यवमयो मध्य एतद्वा अंत विदतस्य रूपः समृध्य सर्वेषां
 मनिगमयन्त वधत्यच्छं बद्धा पृथुं हि रंण्यं ददाति तज एव ॥५॥ अव रुंधे ताप्यं द
 दाति पशून् वा वरुं धेनुं ददात्या शिष एवा वरुं धे साम्ना वारुण वणो विद्वि रंण्यं
 मन्त्रां गायत्र्यं नृकथामदानां धेनुं जतानेव सर्वां त्वर्णा वरुं धे ॥६॥ जगत्या निच

५ सर्वो वै गच्छति यज्ञः स्नेह एव चित् शब्द ॥ ७ ॥ १९ ॥ त्वष्टा हतपुत्रो वा इह सा
 ममाह न तस्मिन्निद्रुपद्वयमेव ततनोपाद्वयतपुत्रं मेव धीमिति स यज्ञवे
 शसं कृत्वा प्रासदा सोममपि ब्रह्मस्य यदत्यग्निष्य न तत् त्वष्टा हवनीयमुप प्रा
 वर्तय स्याद्दं द्रुवर्द्धस्वेति स यावद्द्वयः पराविध्यति तावति स्थपमेव व्यन
 मतया देवा तावत्प्रवर्णा ॥ ११ ॥ आसीध देवा तावद्ध्युमे रासीत्स सं नवनग्नी
 षामावन्ति समन्वत्स इषुमात्रमिषुमात्रं विश्वं दुर्वर्धत स इमं लोकानवृ
 णाद्यदि मां लोकानवृणोत इत्रस्य वृत्रत्वं तस्मादिद्रो विन दपि त्वष्टा तस्मे त्व
 ष्टावज्जमसि च तपो वै सवज्ज आसीत्तमुद्यंतुं नाशक्तो दथ वेताहि विलुः ॥ १२ ॥
 अन्या देवतासीत्सो ब्रवीद्दिष्णवे ह्रीदमाह पिष्यावो ये नायमिति स विलुक्त्वा

६१

धात्मानं नैव घनं पृथिव्यां तृतीयमन्तपि सत्त्वात्तीयं दिवित्तीयमन्ति पर्यावर्त
 ध्यन्ति न घनं पृथिव्यां तृतीयमासीते नैव डो वज्रमुदयच्छद्विष्वनुस्त्रितः सो
 ब्रवीन्मामे प्रहारास्ति वा इदं ॥३॥ मयि वीर्यं तत्ते प्रदास्यामीति तदस्मै प्रायच्छ
 तत्प्रत्यगृह्णादधामेति तद्विष्णवेति प्रायच्छ तद्विष्णुः प्रत्यगृह्णादस्मास्त्रिं
 डं इन्द्रियं दधात्विति यदंतपि सत्त्वात्तीयमासीते नैव डो वज्रमुदयच्छद्विष्व
 अनुस्त्रितः सो ब्रवीन्मामे प्रहारास्ति वा इदं ॥४॥ मयि वीर्यं तत्ते प्रदास्यामीति
 तदस्मै प्रायच्छ तत्प्रत्यगृह्णाद्विर्माधा इति तद्विष्णवेति प्रायच्छ तद्विष्णुः प्र
 त्यगृह्णादस्मास्त्रिं डं इन्द्रियं दधात्विति यद्वि वित्तीयमासीते नैव डो वज्रमु
 दयच्छद्विष्वनुस्त्रितः सो ब्रवीन्मामे प्रहार्येनाहं ॥५॥ इदमस्मि तत्ते प्रदा

57
 ५७
 स्पामीति त्वी इत्यब्रवीत्संधानुसंदधान्देत्तामेव प्रविशानीति यन्मां प्रवि-
 शः किं मा भुञ्ज्या इत्याब्रवीत्तामेवंधीयतव भोगाय त्वां प्रविशोयमित्यब्रवीत्
 वृत्रः प्राविशदुदरं वृत्रः क्षुत्खलु वेमनुष्यस्य भ्रातृव्यो यः ॥ ६ ॥ एवं वेद-
 दंति क्षुधं भ्रातृव्यं तदस्मे प्राच्यत प्रत्यगृह्णात्रि मां धादुतितद्विल्लवेति प्रायच्छ-
 तद्विल्लुः प्रत्यगृह्णादस्मा विंदु इंदियं दधात्विति यत्रिः प्रायच्छत्रिः प्रत्यगृह्णा-
 तत्रिधातोः स्त्रिधातुत्वं यदि लुपन्वतिष्ठतद्विल्लवेति प्रायच्छतस्मादं द्रा वैल्लव-
 ८ हविर्न वतियद्वा इदं किं वतदस्मे तत्प्रायच्छद्वचः सामानीयतू षिसहस्रं वा
 अस्मे तत्प्रायच्छतस्मात्सहस्रदक्षिणां ॥ ७ ॥ प्रवर्गं विष्णुर्वा इदमिदमहं यो न
 वत्येकविंशतिश्च ॥ ८ ॥ १२० देवा वैराजं न्याज्जायमानादग्निं न युक्तं मंत्रे

वसतं दाम्नापो न संसृवा एषो पाञ्चजायते यद्राज न्यो यद्वा यषोनपोञ्चज
 यतवृत्रान्धुश्च येद्यं कामये तराज न्यमनपोञ्चजायते तवृत्रान्धुश्च येदि
 तितस्मा एतमैन्द्राबाहुस्यत्यं चतुर्निर्वपेदं द्रो वैराज न्यो ब्रह्म बृहस्पतिब्रह्म
 णो वैनं दाम्नापो न नन्मुचति हि यणमयं दामदक्षिणासाक्षादेवैनं दाम्नापो न
 नान्मुचति ॥१॥ एनं द्वादशच्च ॥७॥ १३॥ तवानवान्वति जायमानो द्वां केतु नु
 षसामत्यग्रे ॥ भागं देवभ्यो विदधात्याय न्यचंडमाः स्तिरति दीर्घमायुः ॥ स
 मादित्याञ्जः शुभाप्याययंतियमं हितमहितयः पिबंति तेन नो राजा वरु
 णो बृहस्पतिराय्याययंतुतुवनस्य गोपाः ॥ प्राच्यां दिशित्वमिंद्रासि राजतो
 दीच्यां वृत्रहन्वत्रहासि पत्रयंति स्वात्पाः स्तत् ॥१॥ जितं ते दक्षिणे सो वृषत ए

धिहव्यः। इन्द्रो जयातिनपराजायाता अधिराजो राजसु राजयाति विश्वा
 हि भूयाः पृतना अनिष्टा युपसद्यो नमस्याय पासतु अस्य देव प्ररिचि
 महिषां दिवः पृथिव्याः पार्यं तरिक्षात्स्वनादिन्द्रो दमो विश्वगतेश्वरिप
 मत्रो बवक्षे यणाया। अनिताश्रुपनानुमो दुग्धाइ वधेनवः। इशानं॥२॥
 अस्य जगत सुवर्द्धामीशानमिन्द्रोत्सुषः। त्वामिद्विह वामहे सातावाजस्य
 कापवः॥ त्वां वृत्रे पिं डं सप्तप्रिं न परस्मां काष्ठा स्वर्वतः। यद्याव इन्द्र ते रातुं
 तं भूमी तु तस्य॥ नत्वा वज्रीत्सहस्रं स्त्रियं अनुन जातमष्ट योदसी॥ पिब
 साम तिंद्रमं दतु त्वायं तेषा वदय स्वादि। सोतुर्बो दुभ्याः सुयतो नावा
 पवती नैः सधमा इन्द्रं संतुदु विवाजाः। हनुं तो यात्रि मे देम। उदग्ने शुचयः

श्रीः॥

58

गानविष्यंतीमन्यततोमापराभ्रवमितिपुराते॥२॥संवत्सरादपिगोहादि
 त्यब्रवीतस्मात्पुत्रासंवत्सरात्पृथिव्यैस्वातमपिगोहंतिवापेद्वत्तः॥३॥स्यस्येत
 तीयंब्रह्महत्यायेप्रत्यगृह्णेतस्वतैकतमिपिणामभवत्तस्मादादितान्निःश्रद्धा
 देवस्वकृतदुपिणनावस्यदुष्कृत्यायेहोषवर्णाःसवनस्पतीनुपासीदद
 स्येब्रह्महत्यायेतृतीयंप्रतिगृह्णेतितैश्रुवन्वपंचणामदेवकणात्॥३॥प
 राभ्रविष्यंतीमन्यामंदेततामापराभ्रमेत्याब्रथनाद्वाभ्रयोःसञ्जतिष्ठानि
 त्यब्रवीतस्मादाब्रथनाद्दृक्षाणांभ्रयोःसञ्जतिष्ठंतिवापेद्वत्तः॥४॥होषांरुती
 यंब्रह्महत्यायेप्रत्यगृह्णेतनिर्यासोत्तवत्तस्मान्निर्यासस्यनाशंयंब्रह्मह
 त्यायेहोषवर्णाशोखलुपरबलोदितोयोवाब्रथनान्तिर्येषतितस्यनाशं॥४॥

60

वा
४

श्रीः

काममन्यस्य सस्त्रीषटे सादमुपासीददस्ये ब्रह्महत्यायेत्यतीयं प्रतिगृ
ह्णीतेतिताञ्जुवन्वपं ह्यामहात्र। त्रियात्प्रजां विंदोमहे काममाविज
नितो संतवामेति तस्माद् त्रियास्त्रियप्रजां विंदते काममाविज नितो संतव
नितेव तद्व्यासां लतीयं ब्रह्महत्यायेत्यगृह्णात्सामलवद्वा ससाञ्ज
वगस्मान्मलवद्वाससानं संवदेता॥ ५॥ तस्येहासीतनास्या अन्नमद्याद
ब्रह्महत्यायेत्येपावर्णं प्राते मुवास्तेथारवत्वाद्भुतभयं जनवावस्त्रिया अन्नमभ्य
जनमेव न प्राते गृह्यं काममन्यदितियां मलवद्वास ससं संतवन्ति यस्तता जा
यते सो निद्रास्तोयामपण्ये तस्ये स्तनायां यपाची तस्येद्रुतमुख्यपगल्भा
यास्तनाति तस्याञ्जपुमारुकोपा॥ ६॥ अभयं तस्ये उदुधमोधाप्रलिखते

५०

६०
 तस्य तितस्मादस्य ॥ १ ॥ इन्द्रात्रुपतवससंतवन्तनीषामावतिसमन
 वसइषुमात्रमिषुमात्रं विष्टं उवर्धतसदुमां लोकानवृणाद्यदिमांल्लोका
 नवृणात्रद्वत्रस्यवृत्रवन्तस्मादिंद्रोविनेत्सप्रजापतिमुपाधाववृत्रुर्मज
 नितितस्मेवज्जंरंसिद्धांप्रायश्चदतेनजहोतितनाभ्यायततावृत्रतामग्नी
 षामामा ॥ २ ॥ प्राहाराचमंतस्यइतिममेवयुवदस्छइत्यब्रवीन्मत्पेभयत
 मितिताभागधेयमेच्छेतांताभ्यामेनमग्नीषामीयमेकन्तावस्त्रियापा
 मासप्रायश्चताववृत्रावतिसंदष्टौवेस्वाल्नवद्वाससयः संतवन्तियत्तम
 नःशीतपूरावजनपत्रेच्छीतत्तरुपयार्जनापपाचीतस्येद्रोतमुख्यप
 नेनयशीतंरूपोहतस्नाभ्यामेनमभ्यनयुञ्जिभ्यंइतस्यैउडुश्मोधाप्र

६१

61

तस्यैखलतिरयमाररीयाञ्जतस्येकाप। ददस्येब्रह्महत्यायेततीरं पा
वदन्यानखानिनिहंतततस्येकुरुखीर। वियात्प्रजाविंदोमहेकामः ३५
सृजति तस्या उद्धुकोपापणेनोपवत्प्रजाविंदतेकाममाविजनिपव
तितस्यैखर्वः स्तिस्त्रायात्री व्रतंचयेदं जलिनावापिबेदलवद्वास्त्रेय
प्रजायेगोपीथाया ॥ ७ ॥ यत्सोमपानं तवृ कणात्रस्यनात्रय ५५॥ नापुका
याखर्वेणवात्रीणिच ॥ ११ ॥ ॥ वष्टाहृतपुत्रोवीड ४५ सोमभाहृतोमि
न्तिद्रुपाहवमेष्टततन्नापाह्नायतपुत्रंभवधीपितिसयस्त्रवेरंसं
वाप्रासहासोममपिबत्रस्ययूदत्यशिष्यर्चेततवष्टाहवनीयमुपप्राव
तस्वाहंद्रुश्चुर्वर्षेति यदवतेयत्तद्वृत्रस्यवृत्रतंयदब्रवीत्स्वाहंद्रुश्चु

मो निरक्रामतां प्राणापानोवा एतन्त दज्जदितां प्राणो वेदक्षोपानः क्रतुतस्मा
 ज्जंज भ्यानो ब्रूयान्मूद सक्त इति प्राणापानावेवात्मं धत्ते सर्वमायु रे
 तिस देवता वृत्रां निह्वयवात्र घृत् हविः पूर्णमासे निप्रवपे ह्वंति वा एनं पूर्ण
 मास आ ॥ ४ ॥ अमावास्यायां प्राययंति तस्माद्वात्र घृत् हविः पूर्णमासे नृच्ये
 तद्वधन्वती अमावास्यायां तत्सः स्त्रुप्यवात्र घृत् हविर्वज्रमादाय पुन
 न भ्यायत त अ ब्रूतां घावाष्टयि वीमाघादमावयो वीश्चित इति ते अ ब्रूतां वपं
 वृणावहनक्षत्रे विदिता ह मसान्तीत्यसावंब्रवी त्रिविदिता ह मितीयं तस्मा
 न ह विदिता सो चित्रविदितै र्यं य एवं घावाष्टयि यो ॥ ५ ॥ वपं वेद न व योग्यति
 स अभ्यामव प्र स्त इदं वृत्रमर्हते देवा वृत्रं हृत्वा ग्नीषामावब्रुवन् रुच्यं

न्तावदुतमिति तावद्ब्रतामपतेजसो वैत्यो वृत्रे वैत्ययोस्तेज इति तद्ब्रवन्क
 इदमश्नुतीति गोपित्य ब्रवन्गोर्वाव सर्वस्य मित्रमिति सा ब्रवीत्॥६॥ वपं
 वृणो माप्यवसता नृयन नुन जाधा इति तज्जो नादुपतस्माद्भुविसता सय
 ननु जतरतद्वा अग्रे स्तेजाय द्युतमेतत्सोमस्य पत्यो य एव मग्नीषोम
 योस्तेजावदनेजस्य वचुवति ब्रह्मिवादिना वदंति किं देवस्य पौर्णमासमिति
 प्राजापत्यमिति ब्रूयात्तेन इदं ज्येष्ठं पुत्रं निपवासाय यदीति तस्माज्ज्येष्ठं पु
 त्रं धनेन निपवासाय यंति॥७॥ अस्य मावेदाघावाष्टयिवो ज ब्रवीदिति त
 स्मात्वापि च॥८॥२॥ इदं वृत्रं जघ्निवाऽऽसमृधो निप्रावेकायंत मरुतं वै
 मृधं हर्षमासेतु निर्वीप्यमपश्यतं निपवपत्रेन वै समृधो पादुतयद्वैमृधः

श्रीः॥
 ३२

६२

हर्षो मासे नुनि वीथो न वति मृध एव ते नं यजमानो प हत इंदो वृत्र हत्वा
 देवता निश्चिंदिय पाच व्याथित स एत मा गेय मष्टा कपाल ममा वास्यायाम
 पश्ये दं दं दध्या ॥१॥ तं नि पपत्तेन वे स देवताश्चिंदियं चाव मुं ध य दान्ते पोष्टा
 कपालो मा वास्यायां न वत्ये दं दधि देवताश्च वते नें दियं च यजमानो वरुं
 ध इंदस्य वृत्रं ज ह्य ष इंदियं वीर्यं पृथिवी मनु व्याथित दोध यो वीरुघो नु न
 त्प्रजापति मुपाधा वदु च मेज ह्य ष इंदियं वीर्यं ॥२॥ पृथिवी मनु व्या पत्र दोध
 धं यो वीरुघो नु वन्नितिस प्रजापतिः पशु न ब्रवी दत दस्मै स न्न यते तित त्यशव
 उषधी भ्यो ध्यात्मं न स मन य नु त्प्रत्य दु दन्य स मन यं तस्मान्ता यस्या स्तान्ता
 यत्वं यत्प्रत्य दु दंत प्रति धुषः प्रति धुक् ॥ सं मने षु प्रत्य दु दन्त तु मयि श्रयते

त

63
न्यब्रविदेतदस्मै॥२॥ श्रुतं कुतेत्यब्रवीतदस्मै श्रुतमकुर्वन्तिन्द्रियं वा वास्मिं
वीर्यं तदश्रयं तच्छ्रुतस्य श्रुतत्वं समनेषुः प्रत्यक्षं च श्रुतमकं न्तु माघिनोती
त्यब्रवीदेतदस्मै दधिकुरुतेत्यब्रवीतदस्मै दध्यकुर्वते दनमघिनोतीति
दधित्वं ब्रह्मवादिनो वदन्ति दधः प्रवस्थावदयं॥४॥ दधिहि पूर्वक्रियत इत्य
नादृत्य तच्छ्रुतस्यैव प्रवस्थावदितिन्द्रियं वास्मिन्वीर्यं श्रुत्या दध्ना परिष्ठा
धिनाति यथा पूर्वमुपेतियत्पूर्वीकैर्वा पणवत्कैर्वीतं चात्सोम्यं तद्यत्वेन राक्षस
तद्यत्वं दुर्लभैर्वैश्वदेवं तद्यदा तं च नेनमानुषं तद्यद्यद्भातत्वं दं दभातनक्ति॥५॥
सं द्रव्यायाग्निदोत्राच्छेषणमभ्यातनक्रियत्स्य संतत्या दूडा वृत्रदं हत्वा परं
प्रावतमगच्छदपायाधमिति मंन्यमानस्तं देवताः प्रेषमैच्छन्तो ब्रवीत्यजाप

६३

तिर्यः प्रथमोऽनुविंदति तस्य प्रथमं भागधेयमिति तं पितृयान्वविंदंतस्मात्पितृ-
भ्यः पूर्वं धुः क्रियते सोमावास्यां प्रत्या गच्छतं देवा अदिसमगच्छन्तामावेताः ॥ १ ॥
अथ वसुवसति तीद्रो हि देवानां वसुते दमावास्या या अमावास्या त्वं ब्रह्मवा-
दिना वंदति किं देवत्यं सान्तायमिति वैश्वदेवमिति ब्रूयाद्विश्वे दिनदेवा भाग-
धेयमदिसमगच्छंतं त्यथास्वत्वं । इमिद्येव ब्रूयादिदं धावेत तद्रिष्यंतीति
समगच्छंतीति ॥ ७ ॥ दधिमेज्जघ्नुष इन्द्रियं वीर्यमित्यब्रवीदतस्मात् अवदेयं त-
नक्ति नो द्विजत्वादिः ॥ ८ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ब्रह्मवादिना वंदंती सत्वेदर्शपूर्णमासौ
यजेत य एनो संद्रो यजेत तिवैश्वदेवः पूर्णमासे नु निर्वाष्यो न वतितेन पूर्णमासः
संद्रे इदं ध्यमावास्यायां तेनामावास्या गच्छंतीत्येवं विद्वां दर्शपूर्णमासौ य-

64

जतेसंदावेवै नोयजते श्वश्रोस्मादजानायवसी यो न वति देवावेयच जे अ
 कुर्वततदसु गा अ कुर्वतत देवा एतां ॥ १॥ इष्टिम पश्यंता ग्ना वै स्रव मेका दश
 कपालः स पस्वत्ये च नुः स पस्वते च पुंतां पौर्णमासः सः स्त्रिया नु निर
 वपंततां देवा अ न व न्यरा सु गा या भ्रातृव्यवान्स्या स पौर्णमासः स्त्रिया
 तामिष्टिम नु निर्वपे पौर्णमासे नैव वज्रं भ्रातृव्याय प्रहृत्या ग्ना वै स्रव मे न दे
 वता श्वश्रुं च भ्रातृव्यस्य वृं के मिथुनान्यश्रु सा पस्वतां भ्यां याव देवा स्या
 स्ति तद् ॥ २॥ सर्वं वृं के पौर्णमासी मेव यजेत भ्रातृव्यवान्ना माषा स्याः हत्वा
 श्रीः ॥ भ्रातृव्यं नाप्याययति साकं प्रस्त्रा इयेन यजेत पशुकामो यस्मै वा अल्पेना
 ह पंतिनात्मनात्प्यतिनान्यस्मै ददाति यस्मै महतात्प्यत्यात्माना ददात्य
 न्यस्मै महतां पूर्णः होतव्यं त एवै न मिं डः प्रजया पशुभिः स्तुप्यति द

६४

उपात्रेण जुहोति न हि मृन्मादुतिमानरात्रो दुंबयां ॥ ३ ॥ न वत्पूर्वा उदुंर
 उर्क्यशवजुर्जवास्माजुर्जपश्चनवपुंघेनागतश्रीमहेदंयुजेतयौवैगतश्री
 यः शुश्रुवान्ग्रामणीराजं न्यलेषां महेंद्रो देवतायौवैस्वां देवतामति यजत
 प्रस्थाये देवतायैथ्यवतेन परा प्राप्नोति पापीयान्भवति संवत्सयमिदंयु
 जतसं वत्सप ८ हि व्रतं नातिश्या ॥ ४ ॥ एवं न देवतेज्यमाना भूत्या इंधवसी
 यान्भर्तुवति संवत्सपस्यपयस्तादग्नये व्रतपतये पुषोऽरागमश्चाकपालं
 निर्वपेत्संवत्सपमेव न वृत्रं जघ्निवा ८ समग्निर्जनपतिर्व्रतमालं नयति ततो
 धिकामं पजेत ॥ ५ ॥ एतां तदो दुंबय ८ स्वात्रि ८ रात्रि ॥ ६ ॥ ४ ॥ नास्तोमयाजी
 सन्तये दनागतं वा एतस्य पयो यो सोमयाजी यदसोमयाजी सन्तये त्यग्निमो

65

षएवसान्तं कं सोस्योपपेवसिच्येनसोमयाज्येवसन्तयेस्योवेसोमः प्रय
 सान्तप्यंययसैवपयजात्मंधनेविवाएतंप्रजयापशुतिरद्वयतिवद्वयस
 स्याभ्याहव्यंयस्यहविर्निरुतंयुपस्ताइंडमा॥१॥अभ्युदेतित्रेयातंदुला
 न्वितंजेघंमध्यमास्युस्तान्नयदात्रेपुरोडाशमष्टाकपालं कुर्याद्येसु
 विष्टास्तातिंद्रायप्रदात्रेदधृश्चतुंयेविष्टास्तान्विष्णावेशिपिविष्टाय
 ष्टितचरुमग्निंवेवास्मैप्रजांप्रजनयतिवृहामिंद्रः प्रयच्छतियज्ञोविष्टुःप
 रायःशिपिर्यज्ञएवपशुषुप्रतितिष्ठतिनद्वे॥२॥यजेतयत्सर्वयासंप्रतियजेतो
 तत्रयाद्यंबुद्धुर्याद्यदुनययासंप्रतियजेतसर्वयाद्यंबुद्धुर्यान्तिष्ठेत्तवतिनय
 दस्तदनुक्रीतमुख्यपरगल्भोजायतएकामेवयजेतप्रगल्भोस्यजायतेनाह

श्री॥

द५

त्यतद्वैवयजेतयज्ञमुखमेव सर्वया लभते यजत उत यया देवता एवं घ
 र्वया वनुंधं द्रियमुत्र यया देव लोकमेवा ॥ ३ ॥ पूर्वया निजयति मनुष्य लोक
 मुत्र यया मय सो यज्ञ कर्तुं पत्येषा वै सुमनाना मेष्टिर्यमद्ये जानं पश्चाच्चंद्र
 मा उभयुदित्यास्मिन्नेवास्मै लोके कर्तुं कनवति दाक्षायण यज्ञेन सुवर्गका
 मायजेत पूर्णमास संन्तये नैत्रावरुण्या मिक्षया मावास्या यां ये जेत
 णी मासे वै देवानां सुतस्तेषामेतमर्हमासं प्रसुतः स्तेषां नैत्रावरुणीव
 शाभा वास्या यामनू बंध्याय नु ॥ ४ ॥ पूर्वधुर्यजेत वैदिमेव तत्करोति य
 द्दक्षानपाकरोति सदा हविर्हान एव संमिनाति यद्यजेत देवैरेव सुखा
 टः संपादयति सरतमर्हमासं सधमादं देवैः सोमं पिबति यन्मैत्राव

६६
 पुण्यामिदं यामावास्यायां यजेत ये वा सो देवानां वशान् बंध्या सो एवे
 षे तस्य साक्षाद्वा एष देवानां भ्याना हतिय एषां यज्ञः ॥ ५ ॥ अथ यो रोहति य
 था स्वन्दु वेत्रे या नभ्या रूढः कामयते तथा करोति यथ व विध्यति पापीया
 न्न वति यदि ना व विध्यति सह दुःखा वृत्ता मरते न यज्ञे न यजेत क्षुप
 विह्वेष यज्ञस्तान् कुरुपयावान् वति प्रवामी गते तस्ये तद्भुतं नानृतं वद
 न्त मातः समश्नीयान्तस्त्रियमुपेयान्तास्य पत्न्यलने न वासः पत्न्यलने य
 प्रयत हि देवाः सर्वन्त कुर्वन्ति ॥ ६ ॥ अथ मातृ देवलोके मेव यद्यज्ञं पत्न्यलने ययुः
 षड् ॥ ७ ॥ एष वेदे वयथा यद्दर्शपूर्णमासो यो दर्शपूर्णमासा विष्णोः सोमेन य
 जते यथः स्पष्ट एवावसाने वरे देवानामवस्यत्येता निवाञ्जंगा पञ्च ६ षि संव

श्रीः ॥

६६

सप्तस्य यद्दर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वाद्दर्शपूर्णमासौ यजते गापरुष्यवसं
 वसरस्य प्रतिदधात्येतैव संवत्सपस्य चक्षुषी यद्दर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वां
 ददर्शपूर्णमासौ यजते ताभ्यामवस्तुवर्गं लोकमनुपश्यति ॥१॥ एषा वै देवानां
 विक्रान्तिर्यद्दर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वां ददर्शपूर्णमासौ यजते देवानामववि
 क्रान्तिमनु विक्रमते एव वै देवयानः पंथाय ददर्शपूर्णमासौ यजते देवानामनु
 विक्रान्तिर्यद्दर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वां ददर्शपूर्णमासौ यजते देवानामववश्य एव
 देवयानः पंथास्तैः सप्तमासैरुत्थेतौ वै देवानां दृहरीयद्दर्शपूर्णमासौ य ए
 वं विद्वां ददर्शपूर्णमासौ यजते यां वै देवानां दृहरीताभ्यां ॥२॥ एवं यो हव्यं
 वरुत्येतै देवानां मास्यं यद्दर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वाद्दर्शपूर्णमासौ यज

तसाक्षादेव देवानामास्य जुहोत्येष वेदविर्धानियोदशी पूर्णमासायाजीसा
 यं प्रातःपुनित्वा च जुहोति यजते दशी पूर्णमासावह पदे विर्धानिनादसु
 तोय एवं विद्वां दशी पूर्णमासौ यजते दश विर्धान्यस्मिन्ति सर्वमेवास्य बहि
 ष्यं दत्तं भवति देवावा अहः ॥ ७ ॥ यज्ञियं न्ता विदंते दशी पूर्णमासावपुनं
 तो वा एतो प्रतो मेध्यो यद् दश पूर्णमासौ य एवं विद्वां दशी पूर्णमासौ यज
 ते प्रतावे वेनो मेध्यो यजते नामावास्यायांच पौर्णमास्यांचास्त्रियमुपेया
 यदुपेयान्ति पिंडियस्या सोमस्य वेराज्ञो ह मासस्यारात्रयः पत्नयश्चा
 संतासाममावास्यांच पौर्णमासी च नो पैतृ ॥ ८ ॥ ते एतमन्ति समनं ह्यतां
 तं यद्ममाच्युता ज्ञानं यद्ममाच्युतितडा जयद्मस्य जन्मयस्यापीया

न न व न त्पा प य द म स्य प ज्जा या भ्या म विंद त ज्जा ये न्य स्य य ए व मे ते
 षां य द्मा णां ज न्म वे द ने न मे ते य द्मा विं दं ति स ए ते ए व न म स्यं न्नु पा
 धा व ते अ ब्रू य तां व पं च पा च हा आ वं दे वा नां भा ग धे अ स वा ॥ ५ ॥
 आ व द धि दे वा इ ज्यं ता इ ति त स्मा स्म दृ शी ना ट रा त्री णा म मा वा
 स्या यां च पौ र्ण मा स्यां च दे वा इ ज्यं त ए ते हि दे वा नां भा ग धे भा ग धा अ स्मै
 म नु ष्या न वं ति य ए वं वे द भू ता नि क्षु ध म धे स द्यो म नु ष्या अ र्ध मा से
 दे वा मा सि पि त यः सं व स्ये व न स्य त यः स त्मा द ह प ह र्म नु ष्या अ रा
 न मि षं ते र्ध मा से दे वा इ ज्यं त मा सि पि त भ्यः क्रि य ते सं व स्ये व न स्य त
 यः फ लं गृ ह्णं ति य ए वं वे द हं ति क्षु यं भा ट व्यं ॥ ६ ॥ प त्र य ति ता भ्या म ह नै द

साव फलंटे सप्तञ्च ॥ ६॥ दिवा वै नर्चिनय जुष्य श्रयंतत सामं न्नेवाश्रयं
 तर्हि कं योति सामेवा कर्हि कं योति यत्रेव देवा अश्रयंततत् एवै नान्प्रयुङ्क्ते
 हि कं योति वाच एवैष योगादि कं योति प्रजा एव तद्यजमानः स्तजते त्रिः प्रथमाम
 न्वाह प्राणमन्त्रिनुत्तमां यज्ञस्यैव तद्वर्से ॥ १॥ नद्यस्य प्रसृटे साय संततम
 न्वाह प्राणानामन्ताद्यस्य संततस्या अथोपक्ष सामं पदस्यैराथं तयी प्रथ
 मा मन्वाह याथं तपो वा अयं लोक इममेव लोकमनिजयति त्रिर्विगृह्णाति त्र
 य इमं लोको इमानेवलोकाननिजयति बार्हती मुत्तमामन्वाह बार्हती वा अ
 सो लोका भुमेवलोकमनिजयति प्रवत् ॥ २॥ वाजा इत्यनिरुक्तां प्राजापत्याम
 न्वाह यज्ञो वै प्रजापतिर्यज्ञमेव प्रजापतिमायनते प्रवोवाजा इत्यन्वाहो न्तं
 व वाजो न्तमेवावर्तुं प्रवोवाजा इत्यन्वाह तस्मात्प्राचीनः वेतो धीयते गन्ता

श्रीः ॥

६८

रिदमसीदमसीत्येवयज्ञस्यप्रियं धामावरुं छेयं कामयेत सर्वमायुः ३

यादिवीतयइत्याहृतस्मात्प्रतीचीः प्रजाजायंते प्रवोवाजाः ॥ ३ ॥ इत्यं न्वाहमा
सावेवाजा अर्द्धमासा अन्तिघवो देवाहविष्मंतो गौर्धृताची यज्ञो देवो जिगाति
यजमानः सुन्तु युर्यादिति प्रवोवाजा इति तस्यान्त्याग्न आयादिवीतयइ
तिसंततमुत्तपमर्द्धमाल्लनेत ॥ ४ ॥ प्राणेनैवास्याधानं दाधाप सर्वमायुः
तियावा आयातिः सामिधेनीनां वेदापत्तावेवभात व्यंकुरुते ह्रौंसं दधा
त्येषवा अपत्तिः सामिधेनीनां य एवं वेदापत्तावेवभात व्यंकुरुत ऋषे ऋषे
षवर्षिता निर्मिता यत्सामिधेन्यस्ता यदसंयुक्तास्युः प्रजया पशुभिर्ये जमानस्य
वितिष्टा पन्नर्द्धौ संदधाति संयुनक्त्येवेनास्ता अस्मे संयुक्ता अवसुद्धाः सर्वा
माषिषं दुर्द्धी ॥ ५ ॥ वसं वो जायंते प्रवोवाजाल्लनेत दधाति संदधाति ॥ ६ ॥ ७ ॥

अयश्वावरषयोसामान्नायादिहवीतयइत्याहपर्यंतपस्येषवर्णाःस्तंवा
 समिद्धिपंगिपंडित्याहवामदेव्यःस्येषवर्णाश्चरुदग्नेसुवीर्यमित्याहचरुदग्ने
 षवर्णांयदेतत्तचमन्वाहयइमवत्सामंन्वतंकंरात्यग्निरभुषिंलोकआसि
 दादित्योस्मिंताविमौलोकावशांतौ॥१॥आस्तांतेदेवाअब्रुवन्तेनमोविपर्युदा
 मत्यग्नेआयादिहवीतयइत्यस्मिंलोकेग्निसदधुश्चरुदग्नेसुवीर्यमित्यभुषिं
 वलोकंआदिष्टंततोइमौलोकावशांम्यतांयदेवमन्वाहानयोलोकयोः
 शांत्येशांम्यतोस्माइमौलोकायएवंवेदपंचदशासामिधेनीपन्वाहपंचदश
 ॥२॥वाअधमासस्यरात्रयोइमासराःसंवत्सरआप्यततासांत्रीणिचराता
 निषष्टिश्चाक्षराणितावतीःसंवत्सरस्यरात्रयोक्षपराएवसंवत्सरमाज्ञा

तिनृमेधश्चपतुष्टेपश्चब्रह्मवाद्यमयदेतामस्मिंदारावादेमिंजनयावय
तपोनोब्रह्मियानितिनृमेधोन्यवदत्सधर्ममजनयत्पतुष्टेयोभ्यवदत्सा
मिमजनयदृषइत्यब्रवीत्॥३॥यस्समावद्विद्वकथात्वमेमिमजीजनोनाह
मितिसामिधेनिनामवाहंवर्णवेदत्यब्रवीद्यद्दुतवात्येदमनूच्यतेसजा
सांवर्णःस्तंत्वासमिद्धिरंगिपइत्यादसामिधेनीधवतज्योतिर्जनयतिस्त्रि
यस्तेनयदृचस्त्रियस्तेनयज्ञायत्रियस्त्रियस्तेनसत्सामिधेन्यावृषण्व
तीमन्वादा॥४॥तेनपुटस्वतीस्तेनसंद्रास्तेनमिथुनाजग्निर्देवानांहतआ
सीदुशानाकाव्योसुपाणांतोप्रजापतिश्चक्षमेनाटसप्रजापतिरग्निहेतं
दृषीमहइत्यतिपयावर्ततततोदेवाअनुवन्प्रासुपायस्येवंविदुषामिंद

तं वृणीमह इत्यन्वाह न वत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो न वत्य धरवती मन्वा
 ह भ्रातृव्यमैवैतया ॥ ५ ॥ धरति शो विष्णोः सती मरु इत्याह पवित्रमैवैतद्यज्ञ
 मानमैवैतया पवयति समिद्धो अग्न आदुतेत्याह पविधमैवैतं परिदधत्य
 स्कंदाय यदतनुर्धर्मभ्यादध्याद्यथा बहिः पविधिस्कंदतितादृशेव तत्र यो वा
 अग्नयो हव्यवाहनो देवानां कव्यवाहनः पितृणां सह नक्षो असुनाणां त
 एतर्ह्यो राट्संते मां वरिष्यते मां ॥ ६ ॥ इति वृणिध्वं हव्यवाहनमित्याह य
 व देवानां तं वृणीत आर्षं यं वृणीत बंधो रे वने तपथो संतस्ये पयस्तादवांचो वृ
 णीत तस्मात्पयस्तादवांचो मनुष्याभ्येत गुरुप्रपिपते ॥ ७ ॥ ॥ अशांता
 वारुपंचदशा ब्रवीदन्वाहृतया वरिष्यते मां मेकां न त्रिंशं ॥ ८ ॥ ॥ ॥ ॥

श्रीः ॥

७०

अग्नेमहाऽऽसीत्याहमहान्देवयदग्निब्राह्मणोत्याहब्राह्मणोत्येषता
 नतेत्याहपदिदेवभ्योहयं न प्रतिदेवहृदत्याहदेवाद्येतमैधतमन्विहृद
 त्याहमनुह्येतभुत्रयोदेवभ्यरंधाविष्टुतइत्याहर्षयाह्येतमस्तुचंद्रविप्रा
 नुमदितइत्याह॥१॥ विप्राह्येतयद्युश्रुवाऽऽसः कविब्राह्मणइत्याहकवयो
 ह्येतयद्युश्रुवाऽऽसोब्रह्मसंशितइत्याहब्रह्मसंशितोह्येषवैद्यताह
 वनइत्याहधृताहुतिर्हस्यप्रियतमाप्रणीर्यज्ञानामित्याहप्रणीर्यप्रिय
 ज्ञानाऽऽपथीपधनाणामित्याहपथीपथोत्तर्तोदातस्याहनुह्येतंकश्च
 न॥२॥ तप्रतितर्णिर्ह्यवाडित्याहसर्वदेवतपत्यास्याचंद्रहृदवानामि
 त्याहजुहृर्ह्येषदेवानोचमसोदेवपानइत्याहवनसोह्येषदेवपानाराऽऽ
 इवाग्नेनेमिर्देवाऽऽसंपीपेभृत्पसीत्याहदेवान्ह्येषपरिभृत्पसीत्याहदेवावह

देवां देवयते यजमानायेति भ्रातृव्यमस्मै ॥ ३ ॥ जनयेदावह देवान्यजमा
 नायेत्याह यजमानमेवैतेन वर्द्धयत्यग्निमग्न आन ह सोममावहत्या
 ह देवता एव न धत्था एव भु पद्मयते आवाग्ने देवानुवहा सुयजा च यज
 जात वेद इत्याह अग्निमेव न त्सः श्रयति सोस्य सः श्रितो देवभ्यो हव्यं वहत्य
 ग्निर्होता ॥ ४ ॥ इत्याह अग्निर्वै देवानां होता एव देवानां होतानं हृणोते
 स्मावयमित्याह आत्मानमेव सत्तंगमयति सधुते यजमानं देवतेत्याह
 शिषमेवैतामारास्तैर्यद्व्याघो ग्निः होतारमववृथा इत्यग्निर्नो न य
 तो यजमानं पापि गृहीयात् प्रमायुकस्याद्यजमानं देवत्यावेद्भुद्भुर्भात्
 व्यदेवत्योपभृत् ॥ ५ ॥ यद्वै देववृथा भ्रातृव्यमस्मै जनयेत् घृतवती म
 ध्वर्योऽनुचमास्ये च साह यजमानमेवैतेन वर्द्धयति देवायुवमित्याह दे

वानृह्येषावतीविश्ववायामित्याह विश्वः ह्येषावतीडामहे देवाः इडेन्या
 न्तमस्यामनमस्यान्यजामयज्ञियानित्याह मनुष्यावाइडेन्याः पितॄन्मरुतो
 नुमस्या देवायज्ञिया देवता एव तद्यथा भागं यजति ॥ ८ ॥ विप्रानुमदिन रो २
 इत्याहुवनास्महेतोपभृद्देवता एव त्रीणि च ॥ ९ ॥ ॥ त्रीः सृचाननुब्र
 याद्राजान्यस्य त्रयोवा अन्यराजान्यापुनरुवा ब्राह्मणो वैश्यः शूद्रस्तानवा
 स्मा अनुकान्कपोति पंचदशा नुब्रयाद्राजान्यस्य पंचदशो वैराजान्यस्य
 एवैतः स्तोमप्रतिष्ठापयति त्रिष्टुभापपि दध्यादिन्द्रियं वै त्रिष्टुगिन्द्रियका
 मः स्वत्तु वैराजान्या यजते त्रिष्टुभैवास्मा इन्द्रियं पपि गृह्णाति यदिकामये
 त ॥ १० ॥ ब्रह्मवर्चसमस्ति गायत्रीयापपि दध्या ब्रह्मवर्चसं वै गायत्री ब्र

72

ग३

श्रीः॥

ह्रस्ववर्चसमेव भवति सप्तदशानुब्रूयाद्द्वयस्य सप्तदशो वै वैश्यस्त्वेव न
 २० सौमे प्रतिष्ठापयति जगत्या परिदध्याज्जागता वै पशवः पशुकामः स्व
 लुवै वैश्यो यजते जस्यैवास्मै पशून्परिगृह्णात्येकविंशतिमनुब्रूयात्प्रति
 ष्ठाकामस्यैकविंशतिमाना प्रतिष्ठापयति ष्टियै ॥ २॥ चतुर्विंशतिमनुब्रू
 याद्ब्रह्मवर्चसकामस्य चतुर्विंशत्यक्षपागायत्री गायत्री ब्रह्मवर्च
 संगायत्रियैवास्मै ब्रह्मवर्चसमवर्चुर्वै त्रिंशतमनुब्रूयाद्भक्तकामस्य ७३
 त्रिंशदक्षपाविराडन्तैर्विराड्विराजैवास्मा अन्ताद्यमवर्चं धेद्वा त्रिंशत
 मनुब्रूयात्प्रतिष्ठाकामस्य द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुपानुष्टुपृच्छं दसां प्रतिष्ठा
 प्रतिष्ठितैषट्त्रिंशतमनुब्रूयात्पशुकामस्य षड्विंशदक्षपा बृहस्पती

बार्हतापरावो हृदये वास्मयश्नु ॥३॥ अवसंधे चतुश्चत्वारिंशत्तमनुब्रूयादि
 द्वियकामस्य चतुश्चत्वारिंशदक्षरात्रिष्टुगिद्विंशत्रिष्टुकत्रिष्टुते वास्माद् द्विय
 मवसंधेष्टाचत्वारिंशत्तमनुब्रूयात्पञ्चकामस्याष्टाचत्वारिंशदक्षराजगता
 जागतापरावो जगते वास्मयश्नु वसंधे सर्वाणि छंदाः स्युः ब्रूयाद्बहुयाजि
 नस्य वाणिवारतस्य छंदाः स्युः वसंधे नियो बहुयाज्यपिमितमनुब्रूयादपि
 मितस्यावसंधे ॥४॥ कामयेत प्राष्ट्यै पश्नु सप्त चत्वारिंशच्च ॥५॥ ॥६॥ नि
 वीतं मनुष्याणां प्राचीना वीतं पितॄणामुपवीतं देवानामुपव्ययते देवलक्ष्म
 मवतक्षुरुतेतिष्ठन्तन्वाहतिष्ठन्त्याशुततरं बद्धतितिष्ठन्तन्वाहसुवर्गस्य लो
 कस्यानिजित्या आसीना यजत्यस्मिन्नेव लोके प्रवितितिष्ठति पञ्चोचमन्याहासु

७३
 रंत धन्मं इमां नुपंत दंत रात न्म देवमंत रा न्म चं ८ स देवत्वाय विहा ८ सो वे ॥ ११ ॥
 पुनो होतारो भवन्तस्मादिष्ट तां जधानो भवन्त पथात समनुक्षन्त तर्ब धं न्यः
 पाथो नवति बहिर्बधं न्याथां न्वादा धनां विष्टये पथा मस ८ पादायाथो भवन्तं चै
 व न विष्यन्ना वरुंधेथो पतिमितं चैवापि पतिमितं वा वरुंधेथो ग्राम्या ८ श्वैव पश्य
 नापण्या ८ श्वा वरुंधेथो ॥ १२ ॥ देवलो कं चैव मनुष्यलो कं चानिजयति देवा वै
 सामिधेनी नृन्मय ज्ञं नान्म पश्यन् नृस प्रजापति स्तुली माघारमाघारयतता
 श्रीः ॥ वेदे वायज्ञमन्वपश्यन्म तल्ली माघारमाघारयति यज्ञस्य नुख्यात्या अथा
 सामिधेनी वेवाभ्यनत्तय लक्षो नवति य एवं वेदाथो तर्पयत्येव नास्तु प्यति प्र
 जायापशुतिः ॥ १३ ॥ य एवं वेद यदेकयाधारयेदेकां प्रीणीयाद्यद्वाभ्यां द्वे प्रीणी

याधतिष्ठतिप्रतिनेदेचयेन्मनसाधारयतिमनसाह्यनामभाप्यतेतिर्यंच
 माधायत्यखंबद्धापवाङ्मनश्चार्त्तयेतामहदेवभ्याहव्यंबद्धामीतिवाग्
 ब्रवीदंदेवभ्याइतिमनस्तौप्रजापतिप्रश्नमेताः सो ब्रवी ॥४॥ प्रजापतिइती
 एवत्वंमनसोसियद्विमनसाध्यायतितद्वाचावदतीत्येवमुक्तुभ्यंनवावाउ
 हवन्तित्यब्रवीतस्मान्मनसाप्रजापतयेऽमुद्वृत्तिमदीदृष्टिप्रजापतिः प्रजाप
 तराह्येपरिधीन्सम्माष्टिपुनात्येनान्त्रिमध्यमंत्रयोवैशाणाप्राणाने
 वानिजयतित्रिदक्षिणाध्वंत्रयः ॥५॥ इमेलोकाइमानेवलोकाननिजय
 तित्रिपुनराध्वंत्रयोवैदेवयानाः पंथान्मानवानिजयतित्रिरूपवाजयतित्र
 योवैदेवल्लोकादेवल्लोकानेवानिजयतिद्वादशसंपद्यंतद्वादशमासासंव

१५
 सरमेव प्रीणात्यथो संवत्सरमेवास्मा उपदधाति सुवर्गस्य लोकस्य सम
 द्या आधा न माधारयति तिर इवा ॥ ६ ॥ वे सुवर्गो लोक सुवर्गमेवास्मै लोकं
 प्रयोचयत्पृष्ठुमाधारयत्पृष्ठुपि बहिः प्राणः संततमाधारयति प्राणानाम्
 न्ताद्यस्य संतत्या अथो नक्षत्राणि सामपहस्येयं कामयेत प्रमायुकस्यादिति जि
 ह्मंतस्याधारयत्प्राणमेवास्मा जिह्मंतयति ताः कप्रमीयते शिरोवा ए
 तद्यज्ञस्य यदाधार आत्मा ध्रुवा ॥ ७ ॥ आधा न मास्मै ॥ ध्रुवाटे समनन्त्या
 स्मन्नेव यज्ञस्य शिरः प्रतिदधात्यग्निर्देवानां हत आयुर्देव्यो सुपाणां तौ
 प्रजापतिं प्रश्नमेताटे स प्रजापतिर्ब्रह्मणामब्रवीद ताद्विब्रूहीत्याश्रावयेतीदं
 देवाश्चुणुतेति वाचतदब्रवीदग्निर्देवो होतेतियस्व देवानां तमवृणीतततो

श्रीः ॥

७४

देवाः॥१॥ अनवन्परास्तुनायस्येवंविदुष प्रवरं प्रवृणते नवसात्मनापरा
 स्य भ्रातृव्यो नवतियद्वा ह्मणश्चाब्राह्मणश्च प्रथमेयातां ब्राह्मणायाधि
 श्रूयाद्यद्वा ह्मणायाध्याहात्मनेव्याह्यद्वा ह्मणं पराहात्मानं पराहृतस्मा
 द्वा ह्मणो नपयाच्यः॥१॥ वा आचप्याःश्चाचरुंधयो पशुभिः सो ब्रवीद्वसि
 णाध्वं च य इव प्रुवा देवाश्चत्वारिदः राज्ञा॥१॥ आयुष्ट आयुर्दा अग्न आ
 प्यायस्व संते वते देउ उदुतमं प्रणा देव्याना दिवो ग्ना विष्णु उग्न विष्णु इ
 मं मेवरुण तत्ता याम्यद्दु सं चित्रं अपान्न पादा ह्यस्त्रु पस्त्रं जिह्मा ना
 मूर्धो विष्णु तं वसानः तस्य ज्येष्ठं माहिमानं वहंती हि यण्यवर्णाः परियंति
 यद्वाः॥१॥ अन्यायं त्युपयं त्यन्याः समानमूर्त्वं नयः पृणंति॥ नमू भुविः

स०

७५
शुचयोदीदिवाऽमपांनपातंपपितस्सुतापः। तमस्मरायुवतयोयुवानंम
मृज्यमानापविपंस्यापः। सखुक्केणशिकेनायेवदग्निर्दीदायानिधोघृतनि
णिगिप्सु। इन्द्रवरुणयोरहरेऽसम्प्राज्यजायवजावणे। यतानामृडातईदृशो ता ३
इन्द्रवरुणायुवमधरायना॥२॥ विशोडनायमदिशर्मयच्छतादीर्घप्रयज्युम
तियोवनुष्यातिवयजयेमपृतनासुहृद्गुः। आनोमित्रावरुणाप्रबाहुवा। चन्तो
अग्नेवरुणस्यविद्वादेवस्यहेडावयासिसीष्ठाः। यजिष्ठोवाद्भुतमशाशुवानो
विश्वाद्देवाऽसिप्रमुमुग्धंस्मत्। सत्वंनोअग्नेवमानवातीनेदिष्टोअस्याउष ७७
सोअमुष्टो। अवयस्वन्तोवरुणां॥३॥ सराणावीहिमृडीकःसुहवानराधि।
प्रप्रायमग्निभयतस्यशृण्वेवियत्स्योनिपोचतेद्वंद्वः। अन्विशःस्त्रं पृतना

भु तस्त्वे दी दाय देव्यो अतिथि शिवानः॥ प्रतयसि प्रतइयामि मन्मभुवोपथावं
 द्यो नो हवेषु॥ धन्यं निवप्रपा असि च मग्ने देयस्त्वेषु प्रवप्रत्तराजन्॥४॥ विपाज
 सा विज्या निषा सत्व मग्ने प्रती केन प्रयोषया तु धान्यः॥ जरुक्षयेषु दी दत्त॥ तटे सु
 प्रती कटे सुहृडाटे स्वंचमवि द्वाटे सो विदुष्टरटे सपेम। सयक्षहिश्वा वयुनानि वि
 द्वाणु प्रहव्यमग्नि रमृतेषु वाचत॥ अटे होमेषु च विवेषयन्मा विनडुं डे इक्षत्रमिंदि
 याणि शत क्रतानुतेदाइ॥५॥ ॥ यद्दी समध्वराय नो वरुणः राजः श्वतुश्चत्वा
 पिः राज्ञः॥६॥ ॥७॥ विश्व रू पस्यष्ट दंष्ट्रं ब्रह्म वादिनस्तत्तेना सोमयाज्य
 षवै देव यथो देवा वै नर्चि नायज्ञाग्ने महान् ब्रून्निवीत मायुष्टे द्वादश॥८॥ विश्व र
 पातेन नटे शीत रसावधवस्तु सर्वेषु र्वा जाइत्यग्ने महान् निवीत मन्यायंति चतुस्रतिः॥९॥

॥

॥६॥

॥हविः॥समिधोयजतिवसंतमेवतुनामचमुंधेतश्च

न पातं जयति श्री ऋमेवावमुंधे इडोयजतिवर्षावसंधे बर्दियजतिराजदमे
 पावसंधे स्वाहाकापंयजतिहमंतमेवावमुंधेतस्मात्स्वाहाकृताहमयशो
 वसीदंति समिधोयजत्पुषसं एव देवतानामचमुंधेतनुनयातं यजतियज
 मवावमुंधे ॥१॥ इडोयजति पशुनेवावमुंधे बर्दियजति प्रजामेवावसंधे समान
 यत उपभृते स्तजावा आज्यं प्रजा बर्दिः प्रजास्येव ते जो दधाति स्वाहाकापंयजति
 वाचमेवावमुंधे दशासंपद्यंते दशाक्षपा विगाडं विगाडि गाजे वांता घमवमुंधे
 समिधोयजत्यस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति तन्न पातं यजति ॥२॥ यज्ज एवातिष्ठे
 प्रतितिष्ठतीडोयजति पशुष्वेव प्रतितिष्ठति बर्दियजति य एव देवयानाः पथानस्तद्व

श्रीः

क ४

वप्रतिष्ठति स्वाहा कापं यजति सुवर्ग एव लोके प्रतितीक्ष्यते तावन्तो वेदेव लोकास्तेष्वे
व यथा पूर्वं प्रतिष्ठति देवा सुना एषु लोकेष्वस्य धन्त तेषां प्रयाजो यभ्यो सुना न्प्रा
णुदन्त तत्प्रयजानां ॥ ३ ॥ प्रयाजत्वं यस्यैव विदुषः प्रयाजा इत्यन्ते प्रभ्या लोकाभ्या
भ्यात्वा नुदन्ती कामं जुहोत्यतिजित्येवावे प्रयाजानां मिथुनं वेदप्रप्रजया
पैशुनिर्मिथुनैर्जायते समिधो बद्धिपिव यजति तन्नपातमेकमिव मिथुनं तदि
डाबद्धिपिव यजति बर्हिर्नामिव मिथुनं तदेतद्दे प्रजानां मिथुनं य एवं वेद प्र ॥ ४ ॥ प्र
जयापैशुनिर्मिथुनैर्यजायते देवानां वा अनिष्टा देवता आसन्नथा सुना यज्ञ
मजिघा ८ संत देवा गायत्री व्योहन्यं वा क्षयाणि प्राचीनानि त्रीणि प्रतीचीनानि
ततो वर्म यज्ञायानवद्वर्म यज्ञमानाय यत्प्रयाजान् प्रयाजा इज्यन्ते वर्मे वतश्च

लोकेतः

धोवी त्रिव
क १८ द्य
उत्तरे ॥

ज्ञाय क्रियते वर्म यजमानाय भ्रातृव्या निभ्र स्ये तस्माद्दृश्यं पुरस्ताद्वर्ग्यः
पश्चाद्वर्ग्यो देवा वे पुत्रा पक्षो भ्यः ॥ ५ ॥ इति स्वाहा काये प्रयाजेषु यज्ञसंख्या
यमपश्यंत दृष्ट्वा हा कायेण प्रयाजेषु समस्त्वा पर्यान्विवास्तद्व्यं हिं दंति यस्या
हा कायेण प्रयाजेषु स ८ स्त्वा पर्यंति प्रयाजा निष्ठा हवीः ८ व्यं निधा पर्यंति यज्ञ
स्य संतत्या अथा हविरे वा के यथा यथा पूर्वमुपैति पिता वै प्रयाजाः प्रजान् यज्ञा
यत्प्रयाजा निष्ठा हवीः ८ व्यं निधा पर्यंति पितैव तस्मिन्नेषा साधारणं ॥ ६ ॥ कुरु
त तस्मादाहु र्यथैवं वदयश्च न कथा पुत्रस्य केवलं कथा साधारणं पितु रि
त्यस्मिन् न मे व न द्यत्प्रयाजेष्विष्टेषु स्कंदति गायत्र्ये व ते न गंतं धनं सा प्रजां पश्य
न्यजमानाय प्रजं नयति ॥ ७ ॥ यज्ञमेवावतुं चेत्तत्र न पानं यजति प्रयाजानामे

श्रीः ॥

वं वेदप्रयक्षोभ्यः २॥ वापणं पंचत्रिंशच्च ॥ १॥ चक्षुषी वा एते यज्ञस्य यदा ज्य
 भागो यदा ज्यभागो यजति चक्षुषी एव तद्यज्ञस्य प्रतिदधाति पूर्वार्धं जुहो
 तितस्मात्पूर्वार्धं चक्षुषी प्रबाहुक जुहोति तस्मात् ॥ प्रबाहुक चक्षुषी देव
 लोकवा अग्निना यजमानो नुपश्यति पितृलोकं सोमेनोत्तरार्धं गतये जुहो
 ति दक्षिणार्धं सोमायेव मिव हौमौ लोकावनयोर्लोकयोः नुख्यात्ये राजा
 नो वा एतो देवतानां ॥ १॥ यदग्नीषोमा वंतया देवता इज्येत देवतानां विष्टयेत
 स्माद्राज्ञामनुष्या विष्टेता ब्रह्मवादिनो वदंति किंतद्यज्ञं यजमानः कुरुते येना
 न्यतो दत्तश्च पशुं दाधो न यतो दत्तश्चेत्पुनश्च मनूज्य भागस्य जुषाणो न यति
 तेनान्यतो दत्तो दाध्या रथ्यमनूच्य हविषश्चायजति तेनो न यतो दत्तो दाध्या

78

श्रीः॥

प्रमृद्येन्वतीपुनानुवाक्यान्वतिमृद्योनेमेवेनः समानानां करोति॥२॥ नित्य
 त्वत्वायजतिभातव्यस्यवपश्चिन्तिपुनः केशिनः दृढार्थकेशीसात्यं कामिपुवा
 चसप्तपदांतेराक्वरीः श्वायज्ञप्रयोक्तास्यस्येवीर्येणप्रजातानुभातव्यान्नुद
 तेप्रतिजनिष्यमाणान्यस्येवीर्येणो न्योर्लोकयोर्जातिर्धतेयस्येवीर्येणपूर्वार्ध
 नानद्वानुभुनक्तिजघनार्धेनधनुपितिपुनस्ताल्लक्ष्मापुनानुवाक्यान्वतिजा
 तानेवभातव्यान्नुप्राणुदतउपपिष्टाल्लक्ष्मा॥३॥ याज्याजनिष्यमाणानेवप्र
 तिनुदातेपुनस्ताल्लक्ष्मापुनानुवाक्यान्वत्यस्मिन्नेवल्लोकज्योतिर्धतेनउपपि
 ष्टाल्लक्ष्मायाज्याहुषिन्नेवल्लोकज्योतिर्धतेज्योतिष्मन्तावस्माद्भौल्लोकोऽव
 तोयएवंवेदपुनस्तन्नेदक्ष्मापुनानुवाक्यान्वतितस्मात्सर्वार्धेनानाद्वानुभुनक्त्यु

पविष्टाल्लक्ष्मायाज्यातस्माज्जघनाधेनधेनुये एवं वेदभुङ्क्ते एनमेतौ वज्रआ
 ज्यं वज्रआज्यभागौ ॥ ४ ॥ वज्रो वषट्कारस्त्रिवृतमेव वज्रं तस्मै मृत्युञ्जित्यत्राद्या
 यप्ररूपत्यच्छं वट्कारमपगृह्य वषट्कारोति स्तुत्यै गायत्री पुनानुवाक्या उव
 ति त्रिष्टुग्याज्या ब्रह्मन्नेव क्षत्रमन्वायन्त्यति तस्माद्ब्राह्मणामुख्या मुख्यान्
 वतिय एवं वेदप्रवेनं पुनानुवाक्यया ह प्रणयति याज्ययागमयति वषट्कार
 नणवेनं पुनानुवाक्यया दत्ते प्रयच्छति याज्यया प्रति ॥ ५ ॥ वषट्कारणारुह्य
 यति त्रिपदा पुनानुवाक्यान् वतियेत्रं इमे लोका एष्वेव लोकेषु प्रतितिष्ठति च
 तुष्पदायाज्या चतुष्पद एव पश्यन् वज्रं धेनुं वषट्कारो द्विपाद्यजमानः
 पशुष्वेवोपनिष्ठा प्रतितिष्ठति गायत्री पुनानुवाक्या उवति त्रिष्टुग्याज्येषा वै स

79

श्रीः॥

सपदाशक्नीयद्वा एतथा देवा असि दंतदं शक्रु वं न्य एवं वेद शक्रो त्ये च य
 छि द्धति ॥ ६ ॥ देवतानां कपोत्यु परिष्ठा लु द्मा ज्य भागो प्रति शक्रो त्ये व दं ॥ ७ ॥
 ॥ प्रजापतिर्देवभ्यो यज्ञान्यादि शस्त्रात्मन्ना ज्य मधत्त तं देवा अर्जु वं न व वा
 वयज्ञो यदा ज्य मप्येव नो चास्त्विति सो ब्रवी च ज्ञान्वा ज्य भागा वु पस्तृ पान नि
 धायानितितस्माद्य जं त्या ज्यं भागा वु पस्तृ णं त्य नि धाय यं ति ब्रह्म वादिना
 वदंति कस्मात्स त्या द्या तया मान्यं न्या निह वी ऽ ष्य मा तया म मा ज्य मिति प्राजा
 पत्यं ॥ १ ॥ इति ब्रू या दया तया मा हि देवानो प्रजापति वि ति छं दा ट् स देवभ्यो
 पा क्रामं न्त वा भागा निह व्यं व द्या म इति ते भ्य ए त च तु न व त म धा तय न्पु न
 नु वा क्यार्थे या ज्यार्थे देवतार्थे व ष ङ्गा र्थे च तु न व तं जु हो ति छं दा ट् स्य व त त्यी णा
 य

७९

79

श्रीः॥

सपदं निदेवभ्यो हव्यं बहं त्यंगिरसो वा इत उवमाः सुवर्गलोक
 छिदं गस्वभ्यवायंते॥२॥ अपश्यन्पुनोडाशं कर्म भूतः सर्प
 ॥ प्रजापतिश्चैव बृहस्पतयो धियोऽस्य विश्वेभ्यो देवभ्यो धियोऽस्य
 वयं इह भुवं नृगयो धियोऽस्येति सोऽन्ये धियो न यदा ये योष्ठा क
 धायन्तु च पौर्णमास्यां च त्र्युतो न वाति सुवर्गस्य लोकस्यां निजि
 वदंति कर्त्तुं तदस्य नृपाक्ता भवन्ति य ब्रवीद्यथा होतुं पाकः॥३॥
 पत्यं॥॥ इति ऋषिष्टादभ्यज्याधस्तादुपानक्ति सुवर्गस्य लोक
 पात्रां मन्तवाभ न्यनिधायति तावत पुनोडाशान् भुवि लोकं
 नुवाक्यायेयाज्या चोऽष्टतः स पौडाशः श्रुतः स स देवज्ञस्मादविद

र
 श
 त
 न
 त
 र
 त
 ॥
 पा

७९

स्थानवेतौ स्यातामथ यजमानः प्रमीयेत ५

79
प्रपदाशक्नीयद्वा एतन्ना निवासयति तस्मात्माः सनास्ति च
छिद्यति ॥ ४॥ देवतमात्र ॥ ४॥ वेतोः शिपस्त्वं न प्रच्युतं वा एतदस्मात्
॥ प्रजापतिर्देवभूः हविषन निघापितमनिघायोद्वा सयति देव
वयज्ञो यदा ज्योत्स्नं नश्ये देको मासः संवत्सयस्यानवेत स्यादथ य
घायया तिस्र्यायोद्वा सयति यजमानस्यो ॥ ५॥ गोपीधाययदि
वदंतिकरपालं तिपेद्या वाष्टयि व्यमेककपालमाश्विनौ वै देवानां
पत्यं ॥ १॥ वास्मेनेष जं कपोतिद्या वाष्टयि व्यमेककपालो न वत्यनयो
पात्रा मंश्यत्यनयो वै न द्विदंती प्रतिष्ठित्यौ ॥ ६॥ प्राजापत्यं तैक्षो
नुवाक्य वासयति तस्माद्यजमानस्य द्वात्रिंशज्जा ॥ ३॥ ॥ ७॥

देवस्य त्वाप्तवितुः प्रसव इति स्फुटमादत्ते प्रसूत्या अश्विनोर्बोद्धुभ्यामित्यादा
 श्विनोर्दिदेवानां मधुर्युआस्तां पूछादस्ताभ्यामित्यादयत्वे ज्ञातभट्टिपस्ति
 वानस्य त्यो द्विपतावधदत्याहवज्रमेव तत्सदः स्यति भ्रातृ व्यायप्रहविष्यं स्तं
 च यजुर्हृत्येतावती वेष्टाघिर्वायावती वेदिः स्तस्या एतावत एव भ्रातृ व्यां निर्भ
 जति ॥१॥ तस्मान्नाभागांति नृजंति त्रिर्देवति त्रय इमे लोका एभ्य एवेनं लोकेभ्यो
 निर्नजति वृक्षो चतुर्थः हृत्य परिमिता देवेनं निर्नजत्यहंति यदेवास्या अमे
 ध्यं तदपहंत्येहंति तस्मादोषधयः परान्न वंति मूलं छिनत्ति भ्रातृ व्यस्येव मूलं
 छिनत्ति पितृ देवस्यातिस्वातेयं तीर्ष्वनति प्रजापतिना ॥२॥ यज्ञभुस्त्वेन संमिता
 मा प्रतिष्ठायै र्वनति यजमानमेव प्रतिष्ठांगमयति दक्षिणतो वषट् यसीकतो

81

श्रीः

तिदेवयजनस्यैवरूपमकः पुरीषवती केपोतिप्रजावैपशवः पुरीषं प्रजयैव
 नंपशुनि पुरीषवतं केपोत्कृतं पवित्राहं पविष्ठकृत्येतावती वेष्टिष्वीया
 वती वेदिस्था एतावत एव भ्रातृभ्यां निर्ज्यात्मन उन्नयं परिग्राहं पविष्ठकृति
 क्रत्तमिवैव ॥ ३॥ एतत्केपोतियदेदिं केपोतिधा असिस्वधा असीतियो युप्यतेशां
 त्ये प्राक्षणी रासादयत्यापो वैरक्षोक्षी जक्षसामपहत्यैस्फ्यास्यवत्संसाद
 यतियजस्यसंतत्येयं द्विष्यान्ध्यायेषु च वनमर्पयति ॥ ४॥ नृजतिप्रजापतिने
 ववैत्रयस्त्रिःशत्रु ॥ ५॥ ४॥ ब्रह्मवादिना वंद्य इह वीर्ये प्रोक्षीः केनाप
 इति ब्रह्मणोति ब्रूयादद्विष्टवद्वीर्ये प्रोक्षति ब्रह्मणा पदध्मापैर्बर्हिः प्राक्ष
 ति मध्यमेवैनक्तः रोति वेदिप्रोक्षत्पृक्षावा एषालोमं कामध्यापद्वेतिर्मध्यामेव

८९

५२

नां कयोतिदिवेत्वांतरिक्षायत्वाष्टयिच्येतिबहिरासाद्यप्र॥१॥ उदत्येभ्य
एवेनल्लोकेभ्यः प्राक्षतिचरमिववारतकयोतियत्वनत्यपोनिनयतिशांत्यै
पुष्टयस्तात्प्रस्तपंगृह्णातिमुख्यमेवेनं कयोतियंतंगृह्णातिप्रजापतिनायज्ञ
मुखेनसंमितंबर्हिस्तृणातिप्रजावैबर्हिःष्टयिबीवोदिः प्रजाएवष्टयिब्यां प्र
तिष्ठापयत्यनतिदृष्टं तृणातिप्रजायैवेनंपष्ठन्तिपतिदृष्टं कयोति॥२॥ उ
त्तपंबर्हिषः प्रस्तपृष्टसादयतिप्रजावैबर्हिर्यजमानः प्रस्तरोयजमानमेवा
यजमानादुत्तपंकयोतितस्माद्यजमानायजमानादुत्तपौर्ध्वीतिव्यावृत्त्या
अनक्तिहविष्कृतमेवेनः सुवर्गं लोकंगमयतित्रेधानक्तिचयइमेलोकार
भ्यएवेनंल्लोकेभ्योनाक्तिनप्रतिष्ठणानियत्प्रतिष्ठणीयादन्ध्रंभावुकंपजना

त ३

नस्यस्याहुपरीवप्रहति॥३॥ उपरीवदि सुवर्गो लोकोनियच्छतिवृष्टि
 मवास्मेनियच्छतिनात्यग्रं प्रहनेद्यदत्यग्रं प्रहनेदत्यासापिण्यघ्नयेनिधु
 कास्यान्तपुनस्तात्प्रत्यस्येद्यसुरस्तात्प्रत्यस्ये सुवर्गल्लोकाद्यजमानं प्र
 तिनुदेषाचं प्रहति यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयति न विश्वं च विहर्या
 यद्विश्वं च विहर्यात्॥४॥ स्त्रियस्य जायतो धर्मो धर्मो न वहि दुःसः पु
 माने वास्य जायते यस्यैत न वोपवेष पावाया युप्येत स्तुतिरेवा स्य सादस्तेन
 यो युप्येत यजमानस्य गोपीथाय ब्रह्मवादि नो वदं किं यज्ञस्य यजमान इति प्र
 स्तप इति न स्य ध्वसुवर्गो लोक इत्याहुवनी य इति द्रयाद्यस्तपमाहुवनीये प्रह
 ति यजमानमेव॥५॥ सुवर्गं लोकं गमयति विवाहं यजमानो लिशते यत्प्रस्तुतं
 यो युप्येतैर्बर्हि रनु प्रहति रां त्याजनाय न ण इ च वा एतर्ह्यधर्युः स ईश्वरो

श्रीः

नस्यस्यामामनि नृणातीयं वैष्णवास्यामेव प्रतितिष्ठति नवेप
 मेवासौ हि यद्व्यादगं नग्निरित्यग्तावन्ति गमये न्निर्यजमा
 कास्यादिगं नित्ये वज्रयाद्ये जमानमेव सुवर्गं लोकं गमयति ॥ ६ ॥
 तिनुदेति हृत्तं केराहपतिवियूपाद्यजमानमेयाग्नितितिसप्त
 द्यति अमेस्त्रयो ज्योत्या २० सो भ्रातृपुत्रासंवेदेव भ्याहव्यं व
 मग्निरवि ते दिशं वावस्य आतिमापि व्यतीतिसनिलायतसुसो
 योः प्रेषमेच्छं तमस्यः प्राब्रवीत मद्रापधियाधियात्वावध्यासुर्या
 स्त पान्मस्यं धियाधियाध्रंतिराशः ॥ ११ ॥ हितमन्यविंदंतमब्रूवन्तु
 पतिन्तो वदेति सा ब्रवीद्वपुं वृणोय देवगृहीतस्यादुतस्य बहिः परि
 योयुद्ध

श्रीः

ह
 श्रु
 प्र
 या
 पु
 तन
 तप्र
 मद्र
 तं
 रा

नस्यस्य णांभागाधेयमस्यदितिनस्माद्यद्दृहीनस्याहुनस्यबाहिः
 मवास्येयांतद्भागधेयंतानवतेनप्रीणातिपरिधीन्यपिदधातिरक्ष
 कास्यपञ्चयति॥२॥उक्षसामन्ववचायायनपुनस्तात्यपिदधात्या
 तिनुदुपस्ताइहाटस्यपहंरुधेसिमिधावादधात्युपरिष्ठादे
 यद्विस्त्रुजुषांन्यांरक्षीमन्यांमिथुनत्वायदेआदधातिदिपाद्यंज
 मानेवासादिनोवदंतिसत्त्वयजेतयोयज्ञस्यास्यावसीयास्यादिति
 योयुप्यतेपतयस्वाहाभरतां॥३॥पुतयस्वाहेतिस्कन्तमनुमंत्र
 स्तपइतितस्त्रजमानोवसीयान्भवतिभर्यसीर्हिदेवताःप्रीणाति
 पतियजमानतेयदंनंचोपुगडाशावुपाठश्रुयाजमंत्रयायजस्य
 योयुप्यंनेवादि

श्रीः

८३

८२

न

४२
हः सखत्या ह सोमपीथमेवोपं द्यत उप द्भतां ३ हो इत्याह सोममेवोप द्भ
यत आत्मा ह्युप द्भतानां वसिष्ठ इडा मुप द्भयते पशवो वा इडा पशुनेवोप द्भ
यते चतुःपुप द्भयते चतुष्पादो हि पशवो मानवीत्याह मनु र्हेतां ॥ ३ ॥ अथ पश्य
हृतपदीत्याह य देवास्ये पदा हृतमपी धृततस्मा देवमाह मे त्रावर्णोऽस्या रु ४
ह मित्रावरुणो ह्येनाऽसमे ययतां ब्रह्म देव हृतमुप द्भतमित्याह ब्रह्मेवोप
द्भयते देव्या अध्वर्यव उप द्भता उप द्भतामनुष्या इत्याह देवमनुष्या नेवोप द्भ
यते य इमं यज्ञमावान्ये यज्ञपतिं वधानित्याह ॥ ४ ॥ यज्ञाय चैव यज्ञमानाय च
शिषमाग्रास्त उप द्भ द्भते द्यावापृथिवी इत्याह द्यावापृथिवी एवोप द्भयते
सर्वे जन्मतावरी इत्याह सर्वे जन्मते मतावरी देवी देव पुत्र इत्याह देवी ह्येत

देवपुत्र उपद्रुतायं यजमान इत्याह यजमानमेवोपद्रुत उत यस्यां देवय
 ज्याया मुपद्रुता तु यसि ह विष्कयणा उपद्रुता दिव्य धामं तु पद्रुतः ॥ ५ ॥ इ
 त्याह प्रजावा उत यदेवय ज्या पशवो ह्यो ह विष्कयणाः सुवर्गो लोका दिव्यं
 धामे दमसी दत्य वय इत्यप्रियं धामा पंद्रुयते विश्वमस्या प्रियमुपद्रुत
 नित्या हा चं न द्वापमेवोपद्रुयते ॥ ६ ॥ आह धेनुयेतां वर्धनित्याह धामं तु
 पद्रुत अतुस्त्रिः राज्ञा ॥ ७ ॥ पशवो वा इडा स्वयमादत्ते काममेवात्मना पशूना
 मादत्ते न ह्यन्यः कामं पशूनां प्रयच्छति वाचस्पतये त्वादुतं प्राशामीत्यादुवच
 श्रीः मवभामधयेन प्रीणातिसदसस्यतये त्वादुतं प्राशामीत्याह स्वगा कृत्ये च
 तु यवतं न वनिह विवै चतु यवतं पशवः अतु यवतं यद्रुता प्राशमी पाहता ॥ ८ ॥

आर्त्तिमार्त्ते च दग्धो जुहुयादुद्राय पशुनपि दध्यादपशुर्यजमानस्याद्वा
 चस्पतयेत्वाहुतं प्राश्नामीत्याहुपशोक्षमेवैनज्जुहोति सदसस्पतयेत्वाहु
 तं प्राश्नामीत्याहु स्वगाकृत्यै प्राश्नंति तीर्थे एव प्राश्नंति दक्षिणां ददाति तीर्थे
 एव दक्षिणां ददाति विवारतद्यद् ॥ २॥ छिंदति यन्मध्यतः प्राश्नं त्यद्विर्मर्जयं
 न आपो वे सर्वा देवता देवता नित्येव यद्भूतं संतन्वंति देवा वे यद्भाहुद्र
 मत्र रायं स्य जम विध्यतं देवा अनिसमगच्छंत कल्पतां न इदमिति तत्रैवं
 स्थिष्टं वै न इदं न विष्यति यदि मृदं नाधायिष्याम इति तस्मिन् स्थिष्टं कृतः स्थितं
 त्वं तस्या विद्मि ॥ ३॥ अकृतं न्येकेन संमितं तस्माद्यवमात्रमवघेद्यज्याया
 वघेद्रोपयेत्तद्यज्ञस्य यदुपचरत्तुणी त्वया दनि च घाययेदुनयतः सद्यः श्वा

86

युक्तुर्गोदवक्ष्यानिधायतिदिःसंपद्येतद्विपाद्यजमानःप्रतिष्ठितैयत्रि
 शीनमतिहयेदननिविह्वंयज्ञस्यस्यानिविद्येदग्रणपरिहृतितार्थे
 वपरिहृतितत्पुष्टेपर्यद्वेत्तव॥४॥एषाप्रार्थयदतादुणत्रस्मात्तृषाप्रापि
 ष्ठभागोदंकोदितेदेवाअब्रुवान्विवाअयमाध्येप्राशिच्रियोवाअयेम॥५॥
 दितितद्दृश्यतयेपर्यद्वेत्तवित्तेद्वद्वत्प्रतिरिच्यंवावस्यआतिमास्विती
 तिसरतंमंत्रमपश्यसूर्यस्यात्वाचक्षुषांप्रतिपश्यामीत्यब्रवीनदिसूर्यश्च
 ॥५॥किंचनदिनास्तिस्वोविनेत्प्रतिगृह्णंतमादि०सिष्यतीतिदेवस्यमात्वा
 सविदुःप्रसवेष्टिनोर्बाहुभ्यांपुष्टौहस्ताभ्यांप्रतीगृह्णामीत्यब्रवीत्स
 हप्रकृतएवेनद्वुह्मणादेवतानिप्रत्यगृह्णन्तोविनेत्प्राप्तंतमादि०निष्य

स्य ४
८६

तीत्यग्नेस्त्वास्यनप्राश्नामीत्यब्रवीन्तस्यग्नेरास्यं किंचन दिनस्ति सो बितेव
 ॥६॥ प्राशितं मादिः सिष्यतीति ब्राह्मणस्योदयेनेत्यब्रवीन्तदिब्राह्मणस्योदयं
 किंचन दिनस्ति बृहस्पतेर्ब्रह्मणेति सादिब्राह्मिष्टोपवाएतस्माद्याणाः काम-
 नियः प्राशिन्नप्राश्नात्यादिमार्जयित्वा प्राणात्संभृशते मृतं वे प्राणा अभृत-
 मापः प्राणेनेव यथास्थानमुपैक्ष्यते ॥७॥ प्राप्तीयाद्दोतो यज्ञं निपदयंतश्च
 दुःशस्यं किंचन दिनस्ति सो बितेव अतुश्चापिः शशः ॥८॥ अग्नीध्रं आद-
 धात्यग्निं मुखानेवर्तन्प्रीणानि समिधमादधात्कृत्वा सामादुतीनां प्रति-
 ष्ठित्या अथो समिधं न्यवजुहोति परिधीं समाष्टि पुनात्येवैनां सकृत्सकृत्
 माष्टि पशति वहेतर्हि यज्ञश्चतुस्रं पद्यते चतुष्टयादः पशो वः पशून्वावस्

धेवब्रह्मन्प्रस्थास्याम इत्यादात्रवारतर्हियतश्चिता ॥१॥ यत्रब्रह्मायत्रेव
 यज्ञश्चितःस्ततएवेनमानन्तेयदूस्तेनप्रमीनद्वयनस्याधचिह्नीशी
 ४७ पक्तिमांस्याधत्रह्नीमासीतासंप्रतोयज्ञस्याप्रतिष्टेत्यवज्ञयाद्वाचिवे
 यज्ञः। अतोयत्रेवयज्ञश्चितःस्ततएवेनऽसंप्रयच्छतिदेवसवितयेतत्रेप्रा
 दा ॥२॥ आहत्याहप्रस्तुत्यैबृहस्पतिब्रह्मत्याहसहिवस्त्रिष्टःसयज्ञपा
 हिस्तयज्ञपतिंपादिसमापादोत्याहयज्ञाययेजमान्नायात्मनेतेभ्य
 श्रीः॥ एवाक्षिषमात्रास्तेनार्याआआयाहदेवान्यजेतिब्रह्मवादिनोवदन्ती
 ष्टादेवताअथकतमएतदेवाइतिबृंहोऽसीतिब्रूयाज्ञायत्रीत्रिष्टुनं॥३॥
 जगतीमित्यथारवत्त्वादुब्राह्मणावेष्टुहोऽसीतितौनेवतद्यजतिदेवानां

श्रीः॥

७

४ दिदद्यावापृथिवीभद्रमस्तदित्येव ब्रूयाद्यजमानमेव यज्ञस्याशिषंगमय
 वा इष्टादेवतं आसन्नधाग्निनोदज्वलतं देवा आहुतीं न्यपन्नयोजे श्वं न्वचिंदन्य
 दन्तु जान्य जल्यग्निमवतस्समिध एतद्वै नामासुना आसीत्सर चर्हि यज्ञस्या
 शिषमे चंद्रं य ब्रूयादेतव ॥ ४ ॥ उद्यावापृथिवीभद्रमस्तदित्येतदुमे वासुरी ॥
 न न्ययज्ञस्याशिषंगमयैत्याध्वं स्तुक्त्वा कभुतनमो वाकमित्याह देम
 यास्मेति वा वैतदा होय श्रितो दिवः पृथिव्यो निसाह द्यावापृथिव्योर्हि यज्ञ उप
 श्रित ऊमं न्वनीतेस्मिन्यज्ञे यजमान द्यावापृथिवी ॥ ५ ॥ स्वामित्याह शिषमे वैत
 मात्रास्ते यद्ब्रूयात्स्वपावसाना च स्वध्यवसाना चेति प्रमायुको यजमानस्या
 यदा हि प्रमीयते श्रेमाभुपावस्यति स्तृपचयणा च स्वाधिवयणा च स्येव ब्रूया
 दरीयसीमे वास्मेग व्यृतिमात्रास्तेन प्रमायुको नवतितयोराविधान्ति चिद

देहविरजुषतेत्याहयाअयाहम्॥६॥ देवतास्ताअरीरधामेतिवावेतदाहय
 न्ननिर्दिशोत्प्रतिवेदोयज्ञस्याशीर्गच्छेदाशास्तेयंयजयानासावित्याहनिर्दि
 श्येवेन८ सुवर्गंलोकंगमयत्यायुपाशास्तेसुप्रजास्यमाशास्तइत्याहशि
 षमेवेतामास्तेसजातवनस्याभावास्तइत्याहप्राणावेसजानतःप्राणानेवा७
 नांतपेतितदग्निर्देवादेवभ्योवनतेवयमग्नेर्मानुषाइत्याहाग्निर्देवभ्योव
 न्तेवयमनुष्येभ्यइतिवावेतदाहहगातिवामिश्येदंचनमादेवभ्यइत्याहया
 श्वेवदेवतायजतियाश्चनताभ्यएवाभैभ्योनमस्कृतास्यामनोनास्य॥८॥
 ॥प्रितस्तेप्रत्युत्तमेतद्यावापृथिवीअयाहम्प्राणानेवषट्चत्वारिंशज॥९॥
 देवावेयज्ञस्यस्वशाकर्तायंनाविदंतेशंयुंनार्हस्पत्यमब्रुवंतिमंनोयज्ञ८स्व

श्रीः॥

८८

गाकुर्वितिसोब्रवीद्वपंचणेयदेवाब्राह्मणोकोशदधानोयज्ञोतेसामेयज्ञस्या
 शीपसदितितस्माद्यदब्राह्मणोकोशदधानोयज्ञोतेसामेयज्ञस्या
 त्यंयज्ञस्याशीर्गच्छत्येतन्ममत्यब्रवीत्सिंघायाया॥५॥ इतियोपगुप्तोतेराते
 नयांतयायोनिहूनःसहस्रणायवयायालासतंकवधार्तःधस्कयपा
 ८॥ स्तसंग्रहोतावतसंवत्सयानिहूनःसहस्रणायवयायालासतंकवधार्तःधस्कयपा
 नापगुपेतेननिहून्यान्तलोहितंकयोदमातकादवसाचवतितद्धंयोपा
 वृणीमहइत्याहयज्ञमेवतस्वगाकयातितत्तारांशोराष्ट्रणानइत्या
 हशंयुमेवेवाहस्यत्यंभागाधयेनसमर्धयतिगातुंयज्ञायगातुंयज्ञपतय
 इत्याहशीषमेवेतामाशास्तसामंयजतिनेतएवतदधातितृष्टापयज

तिततएवदितंलषात्रपाणिदिकेतिदेवानांपत्नीयेजतिमिथुनत्वायांमग्नि
 गृहपतिंयजतिप्रतिष्ठितेजामिवाएतद्यज्ञस्यक्रियेतो॥३॥यदाज्येनप्रयाजा
 इज्यंतआज्येनपत्नीसंयाजाक्रमचमन्त्रच्यपत्नीसंयाजानामृचायज
 त्यजामित्वायाथोमिथुत्वायपडिःप्रायणोवैयज्ञःपांडूदयनःपंचप्रयजा
 इज्यंतचत्वारःपत्नीसंयाजाःसमिष्टयज्ञःपंचमंपडिःमैवानुप्रयंतिपडि
 मन्त्रयंति॥४॥प्रजायाःकरोतितक्रियतेत्रयस्त्रिंशज्जी॥युद्धादिदे
 वद्वतमायअश्वाःअग्नेराघिनिवा॥निहोताएवसिद्धः॥उत्तनोदेवदवाः
 अश्वुवोवोविदुष्टयः॥श्रद्धिश्वावासीधित्वेहयद्यविद्यासदस्तःसूनुवा
 दुतः॥अंतावायज्ञियोभुवः॥अयोनिःसहस्त्रिणोवाजस्यत्रातिनस्यतिः॥

म१

मूर्धो कवीरयीणां। तं नेमिभृन्नेवो यथानमस्वसद्गतिनिः। नेदीपो यज्ञं॥ १५॥
 अंगियः॥ स्तस्मै नमः निधेवेवाचा विभूतपनित्यया। वृर्ल्ले चोदस्व सुष्टु
 तिं॥ कभूषिदस्ये सनयाग्नेरपाकचक्षंसः॥ पणिंगोषु स्तरामदे॥ मानो
 देवानां विनाः प्रश्नातीविवास्वाः कृशानादास्तु पक्षियाः॥ मानः समस्य ह
 द्यः परिद्वेषसो अट्टहतिः। उर्मिर्नानावमावधीत्॥ नमस्ते अग्न उज्जसं
 गणंति देवकृष्टयः अमैः॥ २॥ अमित्रमर्दया कुर्विस्तुनो विष्टये ग्मसंवे
 सिषो ययि। उरु कृदुदृषाः रूढि। मानो अस्मिन्महाधने पयावर्गमापि
 यथा। संवर्गः सट्पयिं ज्ञेय। अन्यमस्मद्विया इयमग्ने सिषक्तु दुष्टुना
 वर्धानो अमवच्छवः। यस्य। जुषं नमस्विनः। रामी मडुर्मस्वस्यवा। तं घेदग्नि

दृधावति। पयस्या अधि॥३॥ संवतो वराऽअभ्यातय। युवादिमस्मिना
 ८अव। विद्यादिते सुरा वयमग्ने पितुर्यथावसः। अभ्याते सुगन्तमीमहे।
 यदुग्र इव शर्यहोतिगमशृंगो नवऽसगः। अग्ने पुनो नुनो जिथा। सखायः
 संवः सम्यं च मिषेऽस्तोमं चाग्नये। वर्षिष्ठा यक्षितो नाभूर्जो न त्त्रो सह स्वतो
 सऽसमिधु वसेदृषं नग्ने। विश्वान्यर्य आ। इदं स्पेद समिध्य ससतो वस्त
 न्यातय॥ प्रजापते सवेदस्तोमा पुषणो मो देवो॥४॥ यज्ञममैव धितृषं न्य
 कान्तविदं रातिथ्य॥१०॥ ॥ उत्रांतस्त्राह वामदु उत्रांतः समिधीमही ८०
 उत्रान्नुत्रात आवाहपितृ नृहविषे अतवे॥ त्वऽसोमप्रचिकितोमनिषा त्वं
 यजिष्ठमनुनेषिपंथांतव प्रणीतो पितपो न इंदो दे शुपत्नमनजंतधीराः॥

श्रीः॥

त्वया तिनः पितरः सौ पुर्वे कर्माणि च क्रूरः पवमानधि रा० १॥

वन्वन्वातः परिधीः स्फोर्णुवीरे निरश्चैर्मघवान्नवानः ॥ १॥ त्वं सोमपितृ
भिः संविदानो लुघावापृथिवी आततंथा ॥ तस्मै तद्दंडो हविषा विधेम वयं
दुः स्याम पतयो ययिणां ॥ अग्निधाताः पितर एह गच्छते सदः सदः सर्वद
त सुप्रणीतयः ॥ अन्तारुवीटं विप्रयतानि बर्हिषथा ययिः सर्ववीरं दधा
तना ॥ बर्हिषदः पितर उत्पवा गिमा वो हव्या च ह्यमां दुषधं ॥ ता आगता वसा
शंतमे नाथा स्मभ्या ॥ २॥ शंयो ययपो दधात ॥ आहं पितृ सुविदत्रा देव विस्मि
नपातं च विक्रमणं च विष्णोः ॥ बर्हिषदो ये स्वधयोऽस्मृते स्य तज्जंत पितृ रूद्र
हामिष्ठाः ॥ उपाहताः पितरः सोम्या सो बर्हिषे शुनिधिषु प्रियेषु ॥ अन्त
आगमंतु तद्दंडु वं च धि श्रवंतु ते अवत्स्मानु ॥ उदीयता मवाय न स्या

सउन्मध्यमाः पितरः सोम्यासः असुं ॥ ३ ॥ यदेतु पचकाः ततः शः स्तेनो बन्दु
 पितयो हवेषु ॥ इदं पितृभ्यो नमो अस्तु दधये पूर्वसो यत्त परास ईयुः ॥ ये
 पार्थिवे रजस्यानिषता येवान्न नदः सुवृजसुविह्वलः अधायथानः पितरः प
 रासोः प्रत्नासो अग्नः तमाशुषाणाः ॥ ४ ॥ क्वीदयं दीधितिमुञ्जतासकृता
 मानिंदतोऽनुणीरपवन्तः पदन्ते ॥ ४ ॥ क्वयवाहनपितृन्पश्यता वृधः ॥ प्र
 चहव्या ॥ निवदयसि देवेभ्यश्च पितृभ्यश्च ॥ त्वमग्न इदितो जातः वेदो वाहु
 व्यानि सुयानीणि कृत्वा ॥ प्रादाः पितृभ्यः स्वधया ते अक्षन्त धित्वं देवि प्रय
 ता हवीः ॥ पिमातली क्वयैर्यमोर्धंगिरो नृदृहस्पतिर्नृकनिर्वाहघानः ॥
 याः ॥ अदेवा वावृधुर्य च देवा क्वाहान्ये स्वधयान्ये मदन्ति ॥ ५ ॥ इमं यमप्र

श्रीः ॥

९९

स्तत्रमाहि सीदांगिपोनिपितुनिःसंविदानः। आत्मा मंत्राः कविशस्त्रा
 वाहं तेन राजं नु ह विषामादयेस्व। अंगिपोनिपागोदियज्ञियेतिर्यम
 वे रूपैर्विहमादयेस्व। विवस्वतं दुवेयः पिता ते स्मिन्यज्ञे बर्हिषानिषधा
 अंगिरसोनः पितयान वग्वा अथर्वाणो षट्शवः साम्यासः तेषां वयस्सु
 मतो यज्ञिया नामपि नृदे सोमनसस्याम ॥ ६॥ ॥ नृवास्मभ्य
 ७० मसुं यदग्ने मदंति सोमनस एकं च ॥ ७॥ ॥ १२॥ समिधः शुद्धुषी
 प्रजापतिराज्यदेवस्य स्पयं ब्रह्मवादिनो द्विग्रेस्त्रयो मानुः पृथिव्याः
 पञ्चवोग्नीधे देवा वेयुश्चैरांतस्याद्वादना ॥ समिधो याज्यातस्मान्ना
 भागः दहितमन्वि स्याद्वा प्रजावा आहृत्या ह्युद्वक्ष्यन् ॥ दत्ता ॥ ७॥ ७॥

श्रीरक्त श्रीविठलायनमः॥

॥ अदक्षपदचष्टमात्रादीनंतुयद्वेत् ॥ तत्सर्वं दाम्यतां देवता
सायणानमोस्तुते ॥ १ ॥ ॥ स्वस्ति श्रीरक्त ॥ शुभं नवदुःख ॥

॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥
॥ ७ ॥
॥ ७ ॥

श्रीगणेशायनमः॥

श्रीगणेशायनमः॥

पत्र ७३

नं. ३४२४

श्रीः
श्रीः